

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i només pot ésser utilitzada per a consulta.

L'Àrea de Transcripció del Departament de Serveis Lingüístics no es fa responsable dels perjudicis que pot comportar-ne la difusió fora del Parlament.

Fins que aquesta transcripció passarà a edició, els grups parlamentaris tindran un termini de 72 hores per a esmenar el text d'acord amb les normes establertes.

Fitxer 1

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

VII legislatura / Quart període / Dimecres, 8 de juny de 2005

**Comissió de Justícia, Dret
i Seguretat Ciutadana**

Presidència

de la Il·lustre Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 22

SESSIÓ NÚM. 22

La sessió s'obre a . Presideix la Sra. de Gispert i Català, acompanyada del vicepresident, Sr. Montanya i Mías, i del secretari, Sr. Chaib Akhdim. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. ....

Hi són presents les diputades i els diputats Sra. Cuenca i Valero, Sr. Orriols i Sendra, Sr. Puigdomènech i Cantó, Sr. Recoder i Miralles i Sra. Ribera i Garijo, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Galceran i Margarit, Sr. Masllorens i Escubós, Sr. Pérez Ibáñez, Sra. Santos i Arnau, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Albertí i Casas, Sr. Amorós i March i Sr. Estradé i Palau, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sr. Sirera i Bellés, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Sra. Clavell Nadal, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de la consellera d'Interior davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè informi sobre els fets esdevinguts durant la celebració de les festes de la Patum, de Berga (Berguedà) i l'actuació que hi va tenir la policia i sobre la planificació de l'actuació de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra en les festes majors dels municipis de Catalunya i altres esdeveniments de gran afluència de públic (tram. 356-00360/07). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana promoguda per la consellera d'Interior per informar sobre els fets produïts durant les festes de la Patum, a la ciutat de Berga (tram. 355-00107/07). Conseller, del Departament de Relacions Institucionals i Participació. Sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença de la consellera d'Interior davant la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana perquè expliqui l'actuació dels Mossos d'Esquadra a Berga amb motiu de les festes de la Patum (tram. 356-00371/07). Sr. Núria de Gispert i Català, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El vicepresident

Bona tarda. Donem inici a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat ciutadana convocada per al dia d'avui.

Sol·licitud de compareixença de la consellera d'Interior perquè informi sobre els fets esdevinguts durant la celebració de les festes de la Patum, de Berga (Berguedà) i l'actuació que hi va tenir la policia i sobre la planificació de l'actuació de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra en les festes majors dels municipis de Catalunya i altres esdeveniments de gran afluència de públic (tram. 356-00360/07)

Sol·licitud de compareixença de la consellera d'Interior perquè expliqui l'actuació dels Mossos d'Esquadra a Berga amb motiu de les festes de la Patum (tram. 356-00371/07)

De conformitat amb l'ordre del dia, pel que fa als punts 1 i 3, si els portaveus de tots els Grups els sembla correcte, els acumularíem i faríem una única votació. Si no hi ha cap manifestació en contra, procediríem d'aquesta manera. Els sembla correcte a tots? Doncs bé, sotmetem a votació la sol·licitud de compareixença que consta en l'ordre del dia en el punt número 1 i en el punt número 3.

Vots a favor?

Hi ha unanimitat. Per tant, no hi ha cap abstenció ni vot en contra.

Queda aprovat, en conseqüència, i aleshores esperarem. M'informen que és aquí la consellera, doncs passariem al segon punt de l'ordre del dia. Es substancien els tres, corregeixo.

Sessió informativa de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana promoguda per la consellera d'Interior per informar sobre els fets produïts durant les festes de la Patum, a la ciutat de Berga (tram. 355-00107/07)

Donem la benvinguda a l'honorable consellera, benvinguda a la Comissió, i a les persones que l'acompanyen.

(Pausa.)

Bé, doncs donem la paraula a l'honorable consellera. Quan vulgui, endavant.

La consellera d'Interior (Sra. Montserrat Tura i Camafreita)

Gràcies, senyor president. Molt bona tarda a tots vostès, membres de la mesa i també il·lustres diputats, il·lustres diputades de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana. I gràcies per haver votat afirmativament a les compareixences que havien presentat dos Grups diferents d'aquesta Cambra, com la petició pròpia del Govern i de la consellera que els parla, per tal de poder comparèixer avui i explicar els fets succeïts a Berga durant la nit del 27 al 28 de maig, en plena celebració del que és la festa grossa d'aquella ciutat, la Patum.

Intentarem fer una explicació exhaustiva dels fets. Evidentment, després, si alguna cosa no queda prou aclarida vostès saben que estem a la seva disposició, tant jo com el secretari de Seguretat Pública, senyor Joan Delort, que m'acompanya per respondre tot allò que no hagi quedat prou clar.

La meva compareixença d'avui és específicament pels fets succeïts a Berga durant els dies de la Patum. I els fets que immediatament posteriors a aquests dies, però em permetran que abans de singularitzar el cas de Berga, que té realment característiques singulars i que, per tant, en una part de la meva exposició intentaré explicar-los, em permetran, com els deia, que faci algunes consideracions de caràcter general. Cap generació anterior a la nostra havia viscut amb un grau de benestar i de desenvolupament humà tan elevat com el de les actuals generacions. Europa és, malgrat els seus defectes i els problemes actuals amb què es troba, l'espai territorial

del planeta amb més respecte als drets humans, amb democràcies més consolidades i amb més garantia d'accés universal als serveis públics. Tot i això hi ha dies que mirar en profunditat la societat que ens envolta fa una certa basarda. Sembla percebre's una irritació difusa, una reacció massa visceral a les situacions conflictives, algun malestar social, massa inseguretats, a vegades, tensions culturals, el fantasma del trencament de la cohesió social en alguns punts concrets, la manca de respecte per l'espai públic, la crisi del concepte democràtic d'ordre, el qüestionament de les famílies, les famílies enteses en un sentit molt ampli, com a marc ideal on aprendre a respectar-se, la popularització sense rebuig, sense el rebuig necessari –al meu entendre– de l'alcoholisme i la drogadoicció, fonamentalment entre els joves, la permissivitat de la transgressió encara que transgredir pugui ser arriscar –a vegades, fins i tot, arriscar la vida– o la banalització de la violència fan que tinguem sovint o probablement tots en algun moment o altre, hem tingut la sensació de percebre algun d'aquests fenòmens en forma de manca de respecte, en forma de pèrdua d'autoritat ben entesa, en el sí de les diferents modalitats de família, o en algunes institucions educatives, o la sensació que tot s'encarrega a un concepte difús de societat aplicant el principi de responsabilitat difusa – responsabilitat nul·la. Si tot ho encarreguem a la societat, finament no se sap massa bé qui és responsable de què en aquesta societat, vol dir que ens cal –i avui no és potser el dia, però tampoc no podem defugir– una reflexió profunda del model de seguretat pública. Si volen, del model de responsabilitat pública perquè al cap i a la fi, la policia, tal vegada hauria de ser el darrer recurs d'una societat ordenada i respectuosa, quan els altres àmbits socials flauegen, es debiliten, entra a vegades en crisi aquest concepte d'ordre i de respecte, es converteix en el primer recurs, i potser no hauria de ser un primer recurs. La solució d'una nova escala de valors d'autoritat, la solució a aquesta situació i aquesta nova escala de valors d'autoritat no és, ni pretén ser, ni defensem que sigui la duresa. És molt probablement reformular i aprofundir en què vol dir respecte. La democràcia, a més de ser un règim polític en el qual s'escullen per sufragi universal els seus governants, és, per damunt de tot, una actitud personal de respecte. De respecte a un mateix –una cosa importantíssima– de respecte als iguals, i de respecte als desiguals, als que opinen com nosaltres i als que no, de respecte a la dignitat i,

sobretot, de respecte a la vida, a la vida pròpia, i de manera molt especial a la vida dels altres. Si perdem el principi bàsic de respecte, de societat ordenada, de necessitats d'institucions fortes que encapçalin la vida d'una societat dinàmica, però que alhora que és dinàmica i que està disposada a canvis, recrimina la transgressió, rebutja la violència, si perdem tot això posarem en risc el bé més preuat, allò que fa possible el benestar, els serveis, els drets humans, que és la voluntat de conviure, que és la convivència.

Quan sense escrúpols s'agredeix amb armes punxants a altres éssers humans, el trencament d'això més preuat, és a dir, el trencament de la convivència, de la relació convivencial entre els humans, el trencament és brutal: la convivència substituïda per la irracionalitat, i és substituïda pel món ferotge. La nit del divendres a dissabte, quan ja era dissabte 28 de maig va produir-se un homicidi a l'avinguda del Canal Industrial de la ciutat de Berga. Eren dies de festa, setmana del Corpus, i, per tant, Patum a Berga –a Berga, que és com ho pronuncien ells. Hi havia hagut una baralla tumultuosa en un concert que no formava part del programa de les festes locals. I per tant, era anomenat alternatiu. No és normal, no acceptarem ni considerarem mai normal, ni dintre de les possibilitats normals que una persona de vint-i-dos anys mori en una baralla, agredit per persones que porten armes –en aquest cas armes blanques– armes que fereixen amb la punta o amb el tall. No acceptarem mai con a normal que hi hagi dues persones més amb ferides incises, i cinc amb contusions diverses, almenys, que en tinguem referència directa des del Departament d'Interior. Però si es produeix un homicidi, una baralla tumultuària amb lesions greus, cal identificar ràpidament els seus autors, detenir-los el més aviat possible, i, evidentment posar-los a disposició de l'Administració de justícia. A Berga, la baralla tumultuosa es va produir, i dues hores més tard, tots els possibles implicats, tots els suposats agressors estaven detinguts. La col·laboració d'alguns ciutadans i ciutadanes i la col·laboració de la policia local amb els mossos d'esquadra van permetre aquestes detencions. L'homicidi s'havia consumat. Una vegada coneguda la notícia que la fulla duna navalla havia segat per sempre la vida d'en Josep Maria Isanta, el desconsol, la ràbia, el dolor, el sentiment de frustració anava envaint tota la ciutadania bergadana, tots els que havien intentat assistir-lo, mantenir-lo en vida i no ho havien aconseguit.

El dolor i la frustració generen ràbia raonable i comprensible. No tan sol a Berga, no tan sol a les festes de la Patum, si ó també a aquelles festes on s'han viscut baralles i n'han resultat morts o ferits greus alguns joves. Per què, doncs, a Berga, a més de la consternació i del dolor amb el què des del primer moment va reaccionar la societat bergadana, i que el Govern de la Generalitat ens hi vam solidaritzar, per què –dic– s'ha produït un conjunt d'accions que han anat un punt més enllà de l'expressió de l'intens dolor, del raonable desconsol, de la comprensible ràbia? És potser aquest punt una miqueta més enllà, la causa que jo comparegui avui davant de tots vostès. Probablement això que ha tingut tanta repercussió és el que fa que avui, de manera volguda i desitjada jo estigui aquí per donar tantes explicacions com sigui necessari. Però també crec que per entendre aquesta complexa situació que es genera i que provoca la situació de les hores i els dies immediatament després d'aquests fets, cal entendre diferents elements, diferents percepcions, informacions contradictòries, conflictes latents de gènesi antiga entre alguna part de la població, acusacions amb base o sense base, i per tant, intentaré –ho lamento per tots vostès– desgranar de mica en mica, en diferents apartats, fins a fer-ne una versió actualitzada del que jo considero que és un fenomen més complex que el que ja és de per sí complex una baralla tumultuària amb resultat d'una persona morta i set persones ferides, dues d'elles per arma blanca.

En una part d'aquests diferents elements, o percepcions, o informacions contradictòries ha aparegut que a Berga, des de fa anys, hi ha una certa inactivitat policial, i res es fa per evitar que es produeixin fets con aquests. Bé, jo voldria aportar avui doncs, diferents informacions que intenten demostrar que tot i que les agressions, i sobretot les agressions per arma blanca poden ser fetes en dècimes de segons, i que malauradament aquesta, com d'altres, no s'ha pogut evitar, però en tot cas el que no es pot dir és que en el grup de les persones que van produir aquesta brutal agressió no hi hagués hagut una atenció, no hi hagués hagut una acció policial, en què cada vegada que transgredien la llei, cada vegada que vulneraven les normes, doncs la policia hi actuava. Davant la brutal agressió...

Fitxer 2

tots voldríem esborrar d'aquesta matinada del 28 de maig, però malauradament la realitat no s'esborra. Cal actuar amb celeritat per identificar els possibles autors i això és el que van fer els membres de la Policia de la Generalitat al voltant de la una de la matinada fins a quarts de tres d'aquell dissabte de Corpus. El grup de dinou persones localitzades i probables autors de l'agressió configuren certament un grup heterogeni de diverses nacionalitats. Són finalment dinou persones que es traslladen a comissaria, una de les quals no pot ser considerada detinguda. Per tant, de detinguts parlem sempre de divuit perquè una d'elles és menor de catorze anys i, per tant, és inimputable i no surt en el moment que parlem de detinguts.

D'aquestes divuit persones detingudes, per tant d'aquests divuit detinguts, set eren menors de divuits anys, i de tots d'ells, és a dir dels divuit detinguts, vuit d'ells tenien antecedents policials i un d'ells havia complert condemna en un centre penitenciari. El que havia complert condemna en un centre penitenciari... I aquí m'hauran de perdonar— però atès que continua estant en secret de sumari aquesta qüestió, no donarem noms complets i els parlaré amb inicials i algunes coses que tal vegada podrien aclarir ho hauré de mantenir en secret de sumari, tot i que en alguns casos és informació que ha sortit publicada en mitjans de comunicació, però crec que em correspon a mi en tant que responsable del Departament d'Interior atendre les indicacions del jutge; i sobre aquesta qüestió hi ha encara secret de sumari. Per tant els parlaré amb sigles. El que havia complert condemna en centre penitenciari és una persona que respon al nom de Santiago i té per inicials dels seus cognoms una essa i una pe. Els antecedents policials signifiquen... Els antecedents policials i el fet que algun d'ells hagués complert condemna en centre penitencia significa una cosa claríssima: que no hi havia hagut inactivitat policial. No s'havien deixat passar les coses sense preocupar-se. No hi havia hagut desídia policial, com en alguns casos s'ha dit. Cada vegada que se'ls havien trobat transgredint les lleis, vulnerant les normes o se'ls podia relacionar amb algun fet delictiu o amb alguna falta, se'ls detenia. De manera que, resumidament, els he de dir que aquesta persona que respon al nom de Santiago i a les inicials de cognom essa i pe, que avui està en presó en el centre penitenciari de la Model, li consten cinc detencions amb anterioritat a

aquesta, la majoria d'elles produïdes entre el 2002 i l'actualitat, per furts, per atemptat a la salut pública (per tant, per tràfic de drogues, que és una cosa característica amb tots ells) i per atemptat a agents de l'autoritat. D'aquest cas els vull explicar que el dia anterior als fets, el dia anterior, al migdia, prop de les dues del migdia, a les 13.53, també en això també seré molt pesada respecte als minuts per una qüestió de rigor i de precisió en la meva exposició, a les 13.53 del dia anterior a aquests fets una patrulla de Mossos és requerida per un ciutadà que adverteix que en una terrassa d'un bar aquest persona està fumant probablement el que tothom anomena com a porro, per tant està fumant en la via pública, i els Mossos d'Esquadra comproven la seva identitat, el traslladen a la comissaria, entre altres coses perquè apareix una ordre de recerca i de presentació dels jutjats d'instrucció de primera instància de la població de San Fernando de Cádiz per un afer també vinculat al tràfic de drogues. És a dir, el dia abans havia estat detingut. És detingut, és presentat al jutjat de guàrdia de Berga i és posat en llibertat, amb càrrecs, però és posat en llibertat posteriorment.

Dels altres detinguts, el que els podem dir és que el que respon al nom de Raül i els seus dos cognoms comencen per be alta està en aquests moments ingressat en el centre penitenciari de la Model. Li consten quatre detencions des de l'any 2001 fins a l'actualitat, i les detencions han estat per lesions, per robatori, per furt, per furt d'ús de vehicle, per atemptat als agents de l'autoritat, per conducció temerària, per amenaces i per danys. Per tant, cap de les coses que han produït en els carrers, a la via pública de Berga, se'ls ha deixat passar en va. No hi ha hagut respecte aquest sector, que és el sector, que és el sector que agredeix aquella nit d'una manera bastant inexplicable tolerància de cap mena respecte al moment en què han vulnerat les normes.

Al tercer, en Juan, i els seus cognoms són dues pes, que en aquests moments està en llibertat amb càrrecs, i que per tant serà jutjat en el seu moment, li consten dos antecedents, durant els anys 2003 i 2004, per danys, per omissió del deure de socors, per incendi forestal, per robatori i per furt d'ús de vehicle.

El quart detingut és Auriki[#], amb un cognom que comença per la inicial erra i que està en el Centre Penitenciari de Joves i en aquest cas li consten quatre detencions entre els anys 2002 i 2004 per delictes contra la salut pública (ja els he dit que una de

les coses que els unificava era el seu món amb la droga), per lesions, per atemptat a agents de l'autoritat, per robatori amb força a l'interior de vehicle i per falta contra les persones.

El cinquè és Eudileandro i respon a les inicials dels seus cognoms amb una ema i una a. Actualment al Centre Penitenciari de Joves. En aquest cas consten dues detencions durant l'any 2004 per lesions i per agressió sexual.

El sisè és Pablo Enrique M. V., actualment en el centre penitenciari de la Model, consten set antecedents, set detencions anteriors des de l'any 2000 fins a l'actualitat, per baralles, per danys, per lesions, per robatori, per furt d'ús de vehicle, per coaccions i per atracament.

I la persona número set és Acedine i respon el seu cognom a la inicial ema. En aquests moments, centre penitenciari de la Model. Ha estat detingut en tres ocasions durant l'any 2004 per lesions, per delictes contra la intimitat i la inviolabilitat del domicili i també contra la seguretat col·lectiva.

En aquest cas també entre les persones amb antecedents hi ha un menor de quinze anys que ha estat posat en llibertat sense càrrec pel fiscal de menors, però que va ser detingut l'any 2004 per robatori i per furt d'ús de vehicle.

Els altres detinguts que no tenien antecedents, la seva situació actual és la següent. Augusto Felipe, que respon a les inicials ema i qu dels seus cognoms està en aquests moments en el Centre Penitenciari de Joves per la relació amb els fets.

Antonio S. F., en aquests moments en el Centre Penitenciari de Joves per la seva relació amb els fets.

També dos ciutadans polonesos que varen ser detinguts i posteriorment deixats en llibertat sense càrrecs per ordre judicial ja que no se'ls considera relacionats amb els fets.

Quatre menors, tres d'ells de setze anys i un de disset anys, que estan ingressats per ordre del Jutjat de Menors en un centre tancat. I, finalment, dos menors més que varen ser deixats en llibertat sense càrrecs pel fiscal de menors.

Reitero que la Policia de la Generalitat havia actuat, detingut i posat a disposició judicial amb anterioritat sis de les dotze persones que actualment estan en situació de privació de llibertat per la seva relació amb els fets. I com que la mitjana d'antecedents és de cinc, vol dir que havien estat detingut un total de trenta vegades. La policia els detén. Qui decideix si se'ls posa en llibertat amb càrrecs o amb llibertat condicional o es dicta presó no és la Policia de la Generalitat, ho saben tots vostès. Dels divuit detinguts almenys quinze eren empadronats a Berga.

De diferents nacionalitats: dos marroquins, dos polonesos, un de la República Dominicana, tres equatorians, deu espanyols (dels quals vuit d'ells havien nascut a Catalunya). No sembla que els unís, doncs, ni la nacionalitat, ni l'idioma, ni l'estètica, ni l'ètnia. Potser només els unia la seva pertinença a bosses de marginalitat on tots els experts situen el germen del crim, el principal bressol d'aquest tipus de delinqüència, la seva tendència a la bronca i al fàcil accés i comercialització de drogues. Aquella nit sembla que únicament els va unir la provocació, la violència gratuïta i la brutalitat. Correspon ara a la justícia i a les investigacions que encara estan en curs establir si els unien altres raons o objectius, entre ells o amb ells i els agredits.

Aquests fets reobren, sense cap mena de dubte, però no em pertoca a mi establir-ne propostes, almenys en la sessió d'avui, però reobren sense cap mena de dubte de com abordar la reincidència, de com fer-ho amb els instruments legislatius actuals i a més de com intentar que la reincidència no devaluï l'acció policial. És a dir, quan expliquem que alguns han estat detinguts fins a set vegades i que han estat posats novament en llibertat la sensació, la percepció que podem entendre de la ciutadania és que tal vegada la policia no actua, però la policia actua i deté i posa a disposició judicial. I, per tant, per alguna raó, el no abordatge de la reincidència a vegades pot degenerar en una devaluació de l'activitat policial, que hi és, que és una activitat intensa, activa i que en aquest cas els acabo de resumir amb els antecedents que els he explicat.

A més de constatar l'agressió i les detencions per poder entendre la complexitat dels moments viscuts cal fer també un repàs ràpid al que anomenem conflicte latent.

A Berga hi ha una espècie de pòsit, un substrat, de gènesi antiga o almenys de fa potser una dècada, que ha fet que en moments determinats una part de la ciutadania, una part dels ciutadans de Berga, i probablement podríem incloure-hi els organitzadors dels concerts anomenats alternatius, també alguns dels agredits i fins i tot alguns dels agressors, hagin coincidit en el qüestionament de l'actuació policial, del servei de seguretat pública que tota societat ha de tenir. Han intentat reiteradament i de forma conjunta que la Policia de la Generalitat no inspeccioni locals on es creu que es produeixen delictes contra la salut pública, per tant on es produeix venda i compra, i en alguns casos consum, de drogues o no s'identifiquin els autors de danys a la via pública quan es cremen contenidors o quan es produeixen altres qüestions similars. Han intentat impedir també el difícil equilibri o la manera de trobar aquest difícil equilibri que en poblacions petites i en zones de centre històrics amb carrers estrets es produeix en la recerca de l'equilibri entre el divertiment d'uns i el descans dels altres, entre les maneres diverses d'entendre la tranquil·litat. Per tant, en moments determinats, i després ho veuran, quan s'han produït accions policials, tots ells han coincidit en alguna actuació criticant obertament, escridassant obertament la Policia de la Generalitat en un intent de posar ordre en aquests locals que els mencionava o en espais en què els veïns es queixaven reiteradament per alteracions de l'ordre.

Els poso alguns exemples del que anomenem conflicte latent, substrat, gènesi antiga, d'aquesta relació o d'aquesta diguem-ne mala relació entre una part –una part, intentaré sempre parlar d'una part de la ciutadania, majoritàriament joves, de Berga– i els Mossos d'Esquadra.

Els Mossos es van desplegar realment amb competències de Policia a finals de l'any 1998, el novembre de 1998, amb anterioritat hi eren però no tenien competències de policia. Per tant, a partir del novembre de l'any 1998 comencen a exercir com a policia. *Exercir com a policia* vol dir que quan es veu alguna inobservança a la norma o la llei s'ha de produir evidentment una detenció o una actuació o si més no un acta administrativa per a aquella

aptitud. Molts pocs mesos després, l'abril, el mes d'abril de l'any 1999, ja apareixien pintades i pancartes que deien: «No volem Guàrdia civil de l'Estat ni Mossos de la Generalitat.» El mes d'agost d'aquell mateix any, de l'any 1999, es va produir la primera manifestació davant de la comissaria. La comissaria de Berga és l'única comissaria que ha rebut diferents manifestacions. La primera d'elles es produeix tot just mig any després que comencin a actuar com a policia, on una cinquantena de joves els acusava en aquells moments de ser excessivament espanyols, perquè hi havia la bandera de l'Estat al costat de la bandera de Catalunya en les instal·lacions de la comissaria.

El febrer de l'any 2000, és a dir, pocs mesos després, tot just portaven un any despleats, es produeix una baralla important a la sortida d'un local de lleure, amb el resultat de tres ferits per arma blanca i els Mossos d'Esquadra detenen de manera immediata set persones autors d'aquesta agressió i tramiten les diligències per delictes de temptativa d'homicidi, de lesions i d'agressions. I el jutjat número 1 de Berga dicta ingrés a presó de tots els detinguts. Per tant, ràpidament s'actua. Hi ha set detinguts i aquests detinguts són ingressats a la presó. Arran d'aquests fets es produeix novament, raonablement, i jo crec comprensivament i que tots nosaltres probablement ens hi sumàrem, una manifestació de rebuig a la violència de més de 2.500 persones a la plaça de Sant Pere. Això no seria res estrany, al contrari, seria una societat conscienciada i activa si no fos, perquè immediatament després d'aquests fets i tot i l'acció decidida i la detenció d'aquestes set persones, l'empresonament dels agressors, doncs, es comencen a produir un conjunt de pancartes i de pintades que diuen: «Mossos fora», «Mossos fills de puta», «Mossos Spain», «Mossos *spanish*», «Guàrdia Civil = Mozos d'Esquadra», «Mossos inútils», «Mossos caraculo», literalment.

El 17 d'agost d'aquell mateix any es va detenir un jove que havia agredit un agent de la policia autonòmica. I, per tant, s'havia produït per part d'un jove una agressió a un mosso d'esquadra. Evidentment, això és un delictes i es va detenir a una persona. Al matí següent, només al matí següent, un grup de cinc joves locals van llançar un artefacte incendiari contra la comissaria, cosa poc normal, poc habitual en el conjunt del territori català. Ho dic per aquells que han volgut dir que el que passava a Berga

passava a molts altres indrets; no és veritat, sortosament. Artefacte incendiari contra la comissaria pel fet d'haver detingut una persona que havia agredit prèviament un agent de la policia de la Generalitat. Tots ells van ser identificats i raonablement detinguts. Qüestió que és molt mals viscuda per aquests sectors.

El mes de setembre d'aquell mateix any, per la carretera BV4031, que va de la Pobla de Lillet a Castellar de n'Hug, havia de passar la Vuelta Ciclista de España i una persona va intentar reiteradament impedir-ho. Finalment, va ser traslladada a la comissaria de Berga i a les deu del vespre d'aquell mateix dia es concentraven més de cinquanta persones davant de la comissaria, i que compartien amb el detingut que la Vuelta era un acte espanyol inadmissible i acusaven de pallisses indiscriminades, de brutalitat i de tortures els membres de la policia de la Generalitat. A les setmanes següents d'aquells fets, la ciutat es va omplir de cartells amb eslògans de «Guardia Civil en castellà, Mossos en català», «Cap policia al Berguedà», «Si respectem la llibertat dels nostres iguals, la policia no serà necessària» i també diferents pintades on constaven els noms, noms sencers dels comandaments i d'alguns agents dels Mossos d'Esquadra i a continuació deia: «Us tornarem cada hòstia que ens heu parit.» Ho dic, perquè això és una amenaça clara als agents de l'autoritat. I tot això succeïa –insisteixo– a l'any 2000, no ara.

El gener del 2003 es van organitzar les anomenades «jornades antirepressives», sense que constés cap convocant en els cartells. En els fulletons s'insistia que els Mossos d'Esquadra seguien, registraven, intimidaven i en alguns casos apallissaven, sense que mai s'hagi pogut demostrar cap d'aquestes acusacions. Les jornades van acabar amb una manifestació a la plaça del Forn amb pancartes que contenien consignes com «Prou repressió al Berguedà», «Estem farts dels Mossos d'Esquadra», «Contra tota autoritat, visca l'anarquia.»

En més d'una ocasió, les patrulles de seguretat ciutadana han estat increpades i s'han produït en multitud d'ocasions danys en els vehicles policials. En festes com La Patum o altres esdeveniments en què calien punts de vigilància estàtica, membres d'aquests col·lectius llençaven pedres, escopien i insultaven els agents. Quan arran d'aquest comportament es realitzava alguna detenció, es convocaven ràpidament

concentracions amb el lema com «La caça de bruixes continua», «Prou prepotència, ens ho fem nosaltres, Mossos fora.»

El fet més significatiu, i al qual els prego que prestin atenció, es produeix al novembre de l'any 2004, és a dir, tot just fa uns mesos. Després d'analitzar per part dels components de la Junta Local de Seguretat de Berga i de fer un anàlisi acurat de l'existència de diferents locals on probablement es produïa tràfic de drogues, aldarulls a la via pública, molèsties al veïnat i s'havien produït multitud de queixes per part de ciutadans i ciutadanes de Berga, doncs, quan es produeix la decisió en el si de la Junta de Seguretat Local que els dies festius o les vigílies d'aquests dies festius s'establiran controls i s'intentarà garantir la convivència i sobretot l'acompliment de les lleis, els caps de setmana..., el dia 6 i 7 de novembre es van comissar vuitanta-tres pastilles, diverses paperines de cocaïna, alguna arma blanca i es van practicar dues detencions. El 13 de novembre i el 20 de novembre es van convocar sengles manifestacions que van aplegar, la primera, unes tres-centes persones, la segona, unes seixanta persones, majoritàriament joves. Els convocants diuen que hi havia mil persones, però això ja saben que acostuma a passar entre qui dona cada versió. Jo no entraré en la discussió de números. En tot cas, el que em sembla més significatiu és que es repartien fulletons amb les inscripcions de «Prou brutalitat policial», «De fora vingueren i hòsties ens traguieren», «Cap agressió sense resposta», «Menys porres i més porros.» Crida l'atenció, i tal vegada seria interessant si és que no l'han vista, nosaltres l'hem portat i potser la podem mostrar, que en les fotografies que es van publicar en aquell moment a la premsa del Berguedà i a la premsa en general i fins i tot es van publicar en l'òrgan de difusió dels convocants dels concert alternatius, de les manifestacions i de les jornades. I, per tant, aquesta fotografia està treta de la portada de *El Pèsol Negre*, que és una publicació en la qual aquests sectors donen difusions dels seus actes. Doncs, crida molt l'atenció, perquè, efectivament, com que havia estat una batuda en contra de la venda de drogues, en contra del tràfic de drogues i a favor del retorn a una certa normalitat, doncs, evidentment, la majoria de pancartes van en contra dels Mossos d'Esquadra que és qui havia fet aquella actuació policial –insisteixo– per acord de la Junta de Seguretat Local. Crida l'atenció que entre mig hi ha també els agressors o una part dels agressors d'aquesta nit del Corpus

portant pancartes molt significatives. Una d'elles, «Cap agressió sense resposta», l'altra, «Menys porres i més porros.»

Tot de col·lectius, que són minoritaris a la ciutat de Berga, però, en tot cas, són nombrosos, que per una o per una altra raó els uneix el fet que no volen que els Mossos d'Esquadra facin batudes contra la presència de drogues i pel retorn a la normalitat convivencial a la via pública centraven novament les ires amb qui representa les institucions democràtiques, l'existència d'un poder públic i d'una autoritat que mana de l'acord majoritari del poble català i que en aquest cas és la policia de la Generalitat, els Mossos d'Esquadra.

Com poden veure, la major part de les coses que els explico no corresponen en el període de la meua responsabilitat al front del Departament d'Interior, però, en canvi, em semblen fets prou significatius com perquè no es callin, prou significatius com perquè siguem capaços d'emmarcar una certa reacció que es produeix barrejada amb el dolor i el dol i la ràbia que pot arribar a produir una brutal agressió, que –com ja els he dit abans– no té pal·liatius possibles i, per tant, no volem en cap cas confondre les coses, però sí donar les explicacions necessàries que emmarquin bé aquesta actuació policial.

Bé, hi ha uns signants que es responsabilitzen de l'organització d'un concert anomenat «alternatiu» i, per tant, Berga és una ciutat amb un important calendari festiu i una important activitat associativa. La Patum destaca per sobre de totes les festes. És coneguda per tothom. I, a més a més, esperem que aquest mes de novembre, i tant de bo que aquest fet no ho impedeixi, la Unesco atorgar-li la categoria de patrimoni oral i immaterial de la humanitat.

A més de les entitats educatives, culturals i del món econòmic que participen en la Patum activament, en els darrers anys a Berga han proliferat diferents casals, ateneus i centres de signe fonamentalment llibertari o anarquista i també d'altres característiques. Crida certament l'atenció, i és estrictament una informació que jo els dono a tots vostès, el fet que una ciutat que té poc més de setze mil habitants hi hagi quatre centres d'ideologia anarquista i tres d'ideologia independentista radical. És a dir, set centres des dels quals alguns del seus membres, alguns –intentaré sempre dir

alguns i no generalitzar—, alguns dels seus membres han demostrat actituds radicals, i han actuat conjuntament entre tots aquests casals i a vegades amb aquests sectors que tenen altres interessos per estar en contra de la policia i que han participat en aquesta agressió quan es tracta de desprestigiar el cos de la policia de la Generalitat i també altres institucions públiques, com pot ser el mateix Ajuntament d'aquella població.

Des de fa uns anys, el divendres de la setmana de Corpus, aprofitant que els actes de la Patum infantil es fan en horari diürn, a la nit aquestes entitats de les quals els parlo, aquests diferents casals i ateneus, organitzen un concert musical amb grups berguedans a l'avinguda del Canal Industrial, altrament dita també la «zona dels *xiringuitos*.» Alguns ho catalanitzen i li diuen la «zona dels xiringuits.» Però ni una ni l'altra em sembla que... Però, en tot cas, a l'avinguda del Canal Industrial. Pot semblar no rellevant, però a mi em sembla que explicar el marc en què succeeix l'agressió i en què succeeixen els fets posteriors a l'agressió no disminueix ni una mica la seva gravetat. Per tant, jo vull que quedi clar que el fet que intentem explicar el marc en què succeeixen aquestes coses, en cap cas, pretén atenuar ni una sola micra la gravetat de l'agressió que es produeix aquella nit. La seva brutalitat, el seu resultat, en el qual perd la vida una persona de vint-i-dos anys i altres resulten ferides. Però, en canvi, sí que ens dóna potser una idea de la reacció dels organitzadors davant del conflicte d'ordre públic i també del comportament posterior a aquests fets, que més tard analitzarem.

En les diferents edicions d'aquest concert alternatiu s'han utilitzat elements contundents per abonyegar i trencar els vidres dels cotxes de la policia autonòmica que s'hi trobaven a prop. En l'edició de l'any passat es va malmetre un dels cotxes de l'àrea bàsica policial de Berga; en l'edició d'enguany es va apedregar el dia anterior a l'agressió les patrulles que intentaven, doncs, complir amb les seves funcions de garantir la seguretat a tots els ciutadans i ciutadanes que volien gaudir de les festes. Com els deia, enguany, el dia anterior a l'agressió que va provocar la mort a en Josep Maria Isanta, i per la simple presència de dues dotacions policials uniformades del cos de Mossos

Fitxer 04

...d'Esquadra, que realitzava un punt estàtic de control en la zona dels *xiringuitos*, persones sense identificar, entre mig del nombrós públic que es trobava en aquella zona, van llançar tres pedres de considerables dimensions als vehicles que patrullaven, tot cridant consignes com: «Mossos de merda!», «Mossos fora!». Formava part de la decoració del lloc on es realitzaven aquestes activitats, com ara el concert que hem mencionat i on es produeix l'agressió, pancartes que deien: «Mossos, espanyols», «Prou impunitat policial».

Malgrat això –i això també m'interessa molt deixar-ho clar i subratllar-ho–, la policia de la Generalitat no ha deixat mai d'estar present en els punts de vigilància estàtica ni de realitzar les patrulles mòbils o les patrulles a peu, és a dir, les patrulles motoritzades amb cotxe, o a peu, en els entorns immediats d'aquests esdeveniments, no deixant que condicionés l'organització dels serveis policials la idea que ells han volgut estendre en una part dels joves berguedans que policia vol dir provocació. No ho hem entès mai així; no volem que sigui entès així. Espero que aquests fets ens il·lustrin a tots que no pot ser mai així.

El dispositiu de la nit del 27 al 28 de maig, que és quan es produeixen els fets, és un dispositiu superior al dels anys anteriors, perquè en aquest cas hi han dos efectius més que l'any 2004, i consisteix en un sergent cap, dos caporals i quinze agents; tots els agents, excepte dos, que es mantenen en l'interior del recinte de la comissaria per tal de poder atendre el telèfon i atendre les persones que vulguin anar a denunciar quelcom, tots es distribueixen en diferents dotacions. Així mateix, els dies de la Patum es va establir un sistema extraordinari de comunicacions i de col·laboració amb la regió policial amb seu a Manresa i, per tant, es tenia un tracte preferent en les comunicacions per si calia reforçar el dispositiu policial. El dia 27 de maig es va iniciar el torn a les set de la tarda i havia de finalitzar a les set del matí següent. Es van formar vuit patrulles diferents; una d'elles efectuava el servei amb una furgoneta i s'acordà que fos un servei estàtic, on tothom pogués trobar-los. Estava formada per sis agents i es trobava al costat de l'hospital de campanya de la Creu Roja, a la plaça

Viladomat cantonada amb el passeig de la Indústria. Dic això perquè em sembla molt important, perquè, ateses les circumstàncies, en el moment que es decideix la dotació policial es decideix que la furgona, el vehicle més gros i amb més dotació de persones –sis agents concretament– es trobés molt a prop de les activitats que abans he descrit, precisament perquè si algú volgués anar-los a trobar perquè hi hagués alguna cosa, doncs es pogués dirigir ràpidament, immediatament, allà i pogués demanar la seva actuació.

Per indicació del sergent cap de torn, les patrulles que havien de cobrir la resta del Berguedà, donada la singularitat d'aquella nit, es van situar dins dels seus sectors però a tocar del municipi de Berga per tal que, si eren requerits, es poguessin incorporar a la vigilància de la ciutat de Berga. En aquest cas es tractava d'una patrulla de dos efectius.

Aquest dia es van establir dos torns per anar a sopar i aquests torns es van distribuir –eren en horari– entre les 21 i les 12 hores de la nit. En aquestes franges horàries –això també tinc molt d'interès a aclarir-ho, perquè han sortit algunes informacions que no es corresponen amb la veritat–, a més a més de garantir la suficient presència policial es van establir sistemes de reforç entre les patrulles urbanes i les patrulles de trànsit, que estaven fent controls policials, i també, en el cas dels torns per anar a sopar, van coincidir en el mateix restaurant alguns de trànsit amb alguns de seguretat ciutadana. Ho dic perquè algú ha dit que estaven tots sopant; i, per tant, vull explicar pas a pas, intentaré no deixar-me res en el tinter que pugui crear dubte.

Aquesta decisió operativa es va prendre per tal de garantir la presència de tots els efectius del dispositiu, tant els de trànsit –que no els he mencionat, però que són nou patrulles, i després, més endavant, en parlarem– com el dispositiu de seguretat ciutadana, que ja hem quedat que eren les vuit patrulles. També es va decidir que una de les patrulles del Berguedà, és a dir, una de les patrulles dels sectors de fora de la ciutat, s'incorporés a les tasques de seguretat ciutadana de la ciutat de Berga a partir de les dotze de la nit.

Així, doncs, finalment hi havia la furgoneta més set cotxes patrulla, alguns dels quals en moments determinats s'aturaven en un lloc concret i es feien serveis a peu per

garantir millor la seguretat d'aquella nit. A la comissaria, com ja els he dit, dos agents per atendre les trucades, les denúncies, i vigilar els entorns immediats de les dependències, tenint en compte els antecedents que els he explicat.

Ara iniciaré la cronologia dels esdeveniments, i m'hauran de disculpar però no se m'ha ocorregut una altra manera que no sigui explicant-los el minutatge; entre altres coses, per esvair tots els dubtes d'inactivitat dels Mossos que s'han intentat estendre durant aquestes setmanes. I, per tant, l'única manera que jo els ho pugui explicar a vegades consisteix que els vagi repetint: «a les 00,28», «a les 00,39», «a les 00,41». Em disculparan; ja sé que és poc amè però no veig una altra manera d'explicar-los la cronologia dels esdeveniments.

A les 00,28,51 –és a dir, prop de dos quarts d'una de la nit– la sala central de comandament, situada a Barcelona, rep una trucada procedent d'un telèfon mòbil en què, literalment, diu: «Hi ha un *tío* aquí que té una navalla.» L'operador li pregunta «A quina població es refereix?», i la persona que efectuava la trucada amb el mòbil li respon: «A Berga, on hi ha la Patum.» Se li demana que no pengi perquè li passen la sala regional, perquè el puguin atendre des de Berga, però es talla la comunicació. L'operador regional demana a la central el telèfon, el número de telèfon mòbil, que queda a la pantalla enregistrat, de la persona que havia trucat, per recuperar el contacte.

I, per tant, el relat dels fets: truca un total de sis vegades a aquest mòbil, al número de mòbil, entre les 0,29 minuts 34 segons i les 0,37 minuts i 28 segons, sense obtenir resposta. A les tres primeres trucades, no respon, i en les altres tres surt directament la bústia de veu. Mentrestant, s'ha demanat a la central de Barcelona que, atesa aquesta cosa de «hi ha una persona –hi ha un *tío*– amb una navalla» sembla d'una certa gravetat, s'ha demanat a la sala de Barcelona, que és allà on queda enregistrada la gravació, que es reescolti la gravació per tal de veure si és possible que precisi el lloc on situa aquesta persona amb arma blanca.

I també, paral·lelament, tal i com estava previst, a les 0,33 s'ordena a una de les patrulles que canviïn el vehicle logotipat –aquest que posa «Mossos d'Esquadra» i

que té els llums de llambreg blau—, doncs, que canviï per un vehicle sense logotipar i que es vesteixi de paisà per tal de fer un patrullatge més discret.

A les 0,34,46 la sala central ha reescollat la gravació d'aquesta trucada i diu: «La trucada situa la persona amb una arma blanca als *xiringuitos* que hi ha al costat del passeig de la Indústria.

A les 0,35 amb 39 segons s'envia una patrulla logotipada, és a dir, que es veu clar que són els Mossos d'Esquadra, a la zona dels *xiringuitos*, i aquests fan ús dels llums blaus perquè es vegin. I se li ordena que doni dues voltes completes a la zona, per tal que aquesta persona que ha fet la trucada, o altres persones que puguin haver vist algú exhibint una arma blanca, o que hagin pogut veure algú amenaçant o barallant-se, ens cridi l'atenció i puguem localitzar si és que està passant alguna cosa, a més a més de la visualització per part dels agents que anaven a dintre d'aquesta patrulla, i per tal que presti atenció si algú ens requereix, ens demana, i que presti atenció a veure si veiem algun nucli, que es produeixi algun tipus d'altercat.

La patrulla, composta pels sis agents de la furgoneta que els he parlat abans, circula per la zona; no observa —i estem parlant, en aquest cas, de les 0,36, 0,37, 0,38, fins a les 0,42 amb 47 segons; és a dir, des de les 0,35 fins a les 0,42 amb 47 segons; és a dir, set minuts i quaranta-set segons, estem donant voltes per la zona sense que ningú, ni l'organització, ni la persona que havia trucat, ni altres persones que ho hagin vist sol·liciti la patrulla. I la patrulla tampoc evidencia que estigui passant cap alteració de l'ordre cívic, de l'ordre públic en aquella zona.

Com ja els he dit, som al lloc fins a les 0,42 amb 47 segons. A les 0,51 —és a dir, nou minuts més tard— es torna a rebre una trucada, en aquest cas de veu femenina —l'anterior havia estat de veu masculina— a la sala regional de comandament, en què es diu: «Hi ha una *bull*a molt forta a l'Ateneu.» Per als qui coneixen Berga, saben que dir: «Hi ha una *bull*a a l'Ateneu» vol dir a l'Ateneu, i l'Ateneu està situat a la plaça del doctor Saló. I la persona que fa aquesta trucada diu: «Són colles, hi han entre ells sud-americans.»

A les 0,53 —aquesta trucada és a les 0,51— amb 7 segons s'arriba a la seu de l'Ateneu, situada a la plaça del doctor Saló, i no hi ha cap alteració de l'ordre públic; la

situació de l'entorn és tranquil·la i, per tant, la patrulla que hi havia anat, a peu, a més a més, retorna al seu lloc d'origen.

És a les 0,54 i 5 segons, procedent de la sala regional de comandament, que han atès una trucada que literalment els diu: «Al carrer que fa baixada, on hi ha la carpa que es diu "Carpatum", on hi ha un tros de gespa, hi ha una baralla amb molta gent.» 0,54 amb 5 segons.

De forma immediata s'ordena a dues patrulles que s'acostin al lloc indicat. I quan ja han iniciat el desplaçament cap al lloc dels fets es reben un conjunt de trucades, algunes des de cabina telefònica, altres fins i tot des d'un hotel que hi ha en aquest passeig de la Indústria, i es parla d'una baralla amb ganivets i amb barres de ferro.

A les 0,55,35 es rep una trucada a la comissaria dels Mossos, de Berga, procedent de la policia local, en la qual s'informa que un taxista comunica que hi ha persones ferides per arma blanca –«apunyalades», diu literalment– davant del Centre Cívic, que està en les proximitats d'aquesta zona del concert.

La policia local es dirigeix cap allà. A les 0,56 arriba la patrulla dels Mossos –la primera de les patrulles dels Mossos– a la zona per confirmar aquestes informacions que ens arriben per telèfon. Per tant, la trucada es produeix a les 0,54 i a les 0,56 la patrulla està a la zona de les carpes que hem indicat.

A les 0,57 la policia local torna a posar-se en contacte amb els Mossos d'Esquadra i informa que possiblement s'han produït apunyalaments a prop del centre cívic, com ja els havíem dit que abans ho havia dit un taxista.

A les 0,57 amb 20 segons la segona patrulla indica que es troba a la zona, que hi ha baralles i navalles, que en veure acostar-se la policia es dispersen i, al mateix temps, l'altra patrulla, que ja havia arribat feia un minut, resta en el lloc, està atenent els ferits i demana que s'acosti una ambulància. I la tercera de les patrulles notifica a la central que està a punt d'arribar-hi.

Arran d'aquestes informacions es decideix, des del control central, que també la furgona amb els sis agents es dirigeixi cap al lloc dels fets, i també que se sol·liciti més presència d'ambulàncies, atès que el nombre de ferits és superior a un. Una de

les patrulles es troba un ciutadà que presenta una ferida al cap i que parla d'una baralla amb gent sud-americana

Fitxer 05

S'ha de dir que les patrulles, quan arriben al lloc on es realitza el concert, fan ús dels rotatius lluminosos, per tant, novament els llambrecs blaus, i també dels senyals acústics; per tant, és evident que la nostra presència deu ser una presència per raons d'urgència. I malgrat això, lamentablement, són rebuts amb crits insultants i llançaments d'ampolles de vidre i de gots que impacten en el vehicle, per part d'una part del públic assistent al concert.

Amb tres patrulles al lloc, es comprova que, efectivament, hi ha dues persones ferides d'arma blanca i diferents contusionats. I a les 0:57, amb 20 segons, es parla amb el 061 i se'ls dóna acurada descripció de quin itinerari han de seguir per arribar ràpidament les ambulàncies a recollir aquestes persones contusionades o amb ferides incisives d'arma blanca.

També em sembla rellevant dir-los que a les 0:57, és dir, en el mateix moment en què ja estàvem des de feia estona atenent, el 112 rep una trucada, que, alhora, el 112 comunica a la Sala Regional de Manresa, en la qual, feia uns minuts, per tant ho hauríem de situar tres minuts anteriors a aquesta xifra que jo els dono, una noia havia trucat per dir que hi havia una baralla, però havia penjat dient: «No pateixin, que la policia ja ha arribat.» És a dir que la confirmació que la policia arriba entre el minut 55 i 56 de la nit, es dóna per diferents circumstàncies i motius que els vaig exposant, encara que sigui pesat el relat.

A les 0:58 i 6 segons es rep una trucada d'un ciutadà a la Sala Central, en què demana reforços, però els diu: «Ja hi ha policies, però n'heu d'enviar més, perquè hi ha diferents ferits al lloc.» També volem manifestar que, en aquests moments en què estem atenent els ferits, se'ns acostava, per tal d'ajudar-nos, una sotsinspectora del cos nacional de policia, que col·laborarà més tard en la identificació dels possibles agressors.

Mentre la policia estava actuant, es reben encara diferents trucades, algunes parlen de *latin kings*; altres, de persones sud-americanes; altres, de magribins; altres, de tubs de ferros; altres, que voleien cadires... I com es poden imaginar, amb una baralla d'aquestes característiques, es produeix, durant alguns minuts, un cert nerviosisme que fa difícil identificar amb exactitud quina és la situació.

Alguns ciutadans ens indiquen que una part dels agressors han fugit cap al carrer Gran Via. I s'hi dirigeixen dues patrulles que detenen, al cap de pocs segons, diversos ciutadans que corresponen amb la descripció facilitada pels testimonis. Amb això, val a dir que alguns ciutadans mostren la seva predisposició a col·laborar i que ens ajuden a identificar aquestes persones.

Els agents, que s'havien canviat i que ja anaven de paisà, comencen a fer la recerca enmig del públic, per tal d'identificar i detenir més agressors, a les 0:59 minuts amb 50 segons. A la 1 de la matinada i 1 minut i 30 segons, s'indica a la patrulla que cobria el sector del Berguedà, fora de la ciutat de Berga, que s'incorpori també a la ciutat de Berga i s'adreci al lloc dels fets d'aquesta agressió. A la 1 i cinc minuts, un jove –un jove aïllat– requereix els agents perquè un seu amic està ferit. Els agents, que hi van urgentment, i que en aquells moments ja s'hi troba un agent del cos de mossos d'esquadra, que, fora de servei, estava per aquella zona i que està comprimint una ferida en la caixa toràctica, i que just en el passeig de la Indústria, cantonada Lluís Millet, hi ha un jove ferit d'arma blanca, que es troba inconscient, amb signes d'extrema gravetat, que més tard se sabrà que és en Josep Maria Isanta, i que és traslladat urgentment a l'hospital, i que l'hospital comunica als mossos d'esquadra, a la 1:42 minuts i 30 segons que ha mort.

A la 1 i 8 minuts, a les dependències del cos de mossos d'esquadra de Berga, és a dir, a la comissaria de Berga, ja hi ha nou presumptes agressors, dels quals vuit resten detinguts, i l'altra persona és lliurada als seus pares per ser inimputable, perquè, com ja els he dit, és una menor de catorze anys.

S'indica a les patrulles de trànsit que feien controls d'alcoholèmia que no desmuntin en cap cas els controls, sinó que els converteixin en zones de tancament de la ciutat, i se'ls dona la descripció d'alguns dels presumptes agressors. Aquesta és la raó per

què, encara que estiguin estructurats com a controls d'alcoholèmia, en realitat estan fent tasques de seguretat ciutadana, impedit que els agressors fugin de la ciutat. S'afegeix, doncs, a l'operatiu urbà, nou patrulles més, totes elles de trànsit, de la regió. Remarco això, perquè sé que, en alguns casos, s'ha dit que, a alguns ferits que anaven a l'hospital, se'ls va aturar per fer controls d'alcoholèmia. I en realitat, els controls d'alcoholèmia van esdevenir controls de tancament de la ciutat, per tal que els agressors no poguessin fugir. I els controls requereixen, efectivament, poder mirar qui hi ha a dintre i si algú correspon o no correspon a la descripció.

Concretament a la 1:38 minuts i 10 segons es traslladen tres persones més, relacionades amb la baralla, a efectes d'identificació; per tant, ja són dotze les persones que resten detingudes a la comissaria, a la 1 i 38 i 10 segons.

A la 1:52 minuts i 41 segons es deté Pablo Enrique M. V., conegut popularment com «el negro».

A la 1:56 minuts i 46 segons es produeix una trucada des d'un bar de la ciutat, informant que en el carrer Ronda Moreneta hi ha un dels presumptes agressors, persona d'uns 35 anys, amb samarreta grisa, cabells grisos, que el cos de mossos d'esquadra pensa que es tracta de Santiago, i els cognoms S. i P., que els he parlat abans que havia estat detingut el dia anterior per tenir antecedents, per haver complert condemna, per tenir una ordre de cerca; delinqüent conegut, per tant, a la ciutat. La recerca d'aquesta persona, en què hi participen també efectius de trànsit i policia local de Berga, dura una estona, des de la 1:56 minuts, fins a les 2:34 minuts, 53 segons, que és localitzat en un bar, pel carrer Ciutat, i és detingut, conjuntament amb altres dues persones que també es traslladen a la comissaria. En aquests moments s'han fet ja dinou detencions pels fets, a les 2:34 minuts; és a dir, menys de dues hores des que han succeït els fets, s'han fet ja dinou detencions.

És a dir, en menys de dues hores, una hora i mitja escassament, des de la 1 de la matinada, fins a dos quarts de tres, s'havia identificat els agressors, se'ls havia detingut, el dispositiu dels mossos d'esquadra havia impedit que marxessin de la població, sabien que no podien tornar als seus domicilis perquè estaven vigilats, i la

policia els va anar detenint a diferents indrets de la població, no sense dificultats; en alguns casos van ser detencions de molta complexitat.

Al voltant de les cinc de la matinada, a més a més, sota d'un cotxe de la Gran Via, es va trobar una navalla, tipus papallona, tacada de sang.

Però, mentre s'atenia les persones que presentaven ferides com a conseqüència de la brutal agressió, i es traslladaven a l'hospital o es buscaven les ambulàncies i els mitjans per poder atendre els ferits i alhora poder fer recerca dels agressors, es detenien els agressors, es va rebre una trucada. Una trucada de veu femenina, que l'operadora va atendre i va intentar apaivagar, però que no va ser possible, i de les seves paraules es desprenia que no era de Berga, perquè no sabia que hi hagués una comissaria a Berga, i que era una persona que havia trucat a les 0:51:38, que, si recorden, va situar la baralla a l'Ateneu, i per tant va desplaçar la patrulla a peu fins a la plaça del doctor Salom. En la seva escridassada, tot i acceptar que quan ella estava marxant del lloc dels fets per anar cap a l'hospital, ja havien arribat molts mossos d'esquadra, dient-los altres noms ofensius, no parava de dir que la policia només serveix per tocar els collons quan es fumen porros, i que, quan hi ha una «bulla» forta amb navalles, ni tan sols apareixen. O sigui, la persona que reconeixia que la policia estava allà, i que es referia a ella no precisament amb suavitat, amb respecte i amb educació, ho estava reconeixent, i, malgrat tot, insistia a dir que la policia no feia re. Faig menció a aquesta trucada i faig menció a aquesta discussió, perquè no hi va haver manera que escoltés les raons, no volia cap mena d'explicacions, hi havia, doncs, un determinat sector i una determinada manera d'explicar els fets, en què, tot i reconèixer que no havia donat la informació clara del lloc i que ella no era de Berga, i que, per tant, què sabia ella si hi havia o no hi havia un ateneu, i que la policia estava actuant quan ella anava cap a l'hospital, insistia a culpabilitzar més els mossos d'esquadra que no pas els agressors i els autors materials de l'agressió. Malauradament, aquesta és una versió que, durant uns dies, s'ha volgut, per part d'aquests sectors, generalitzar.

Entenem perfectament, ens sembla que ho entenem perfectament. Probablement, mai podrem sentir-ho de la manera punyent i dolorosa que ho senten els berguedans,

però entenem perfectament que, quan hi ha una baralla, els fets passen molt ràpid. Quan hi ha cops, quan hi ha sang, quan hi ha ganivets, quan hi ha navalles, la situació és un infern, i cada segon és una eternitat, però el minutatge de l'actuació, amb la informació que es disposava, va ser l'adequat. Que sigui l'adequat, i que, a més a més, haguessin fet l'acció preventiva d'anar a donar una volta en el primer moment en què es va dir que hi havia una persona amb una arma blanca, i que ningú, absolutament ningú ens requerís, i que ningú, absolutament ningú ens demanés que actuéssim i ens localitzés, ens ajudés a localitzar aquestes persones, que sigui, insisteixo, el minutatge adequat i que s'hagués fet una acció inicial en un intent de prevenir, conjuntament amb les persones que allà es trobaven, i de manera especial amb els organitzadors del concert, el que després va passar no va poder estalviar l'agressió.

Dels organitzadors no en vam saber res, ni aquella nit, ni tampoc més tard. No sabem qui va atendre en Josep Maria Isanta, a més a més d'aquell seu amic desesperat que ens va indicar on era, i més tard, del mosso d'esquadra fora de servei que va intentar, sense èxit, comprimir, taponar la ferida. En el concert no hi havia assistència sanitària, ni tampoc servei d'ordre. No sabem què van fer els organitzadors en detectar els problemes d'ordre en el concert que havien organitzat. I tampoc no sabem per què no han assumit la responsabilitat que els pertoca com a organitzadors. I no vull traslladar responsabilitats, només dic que, a qualsevol organitzador d'una activitat d'aquestes característiques, se li demanen responsabilitats i explicacions.

Jo crec que és molt més fàcil intentar fer una cosa que la societat ha fet des de fa molts anys i que, per tant, no canviarem tampoc, ni amb l'explicació que fem avui, ni probablement amb els fets de Berga, que és identificar la policia, encara que aquesta sigui democràtica i emani de decisions d'un parlament, com és el Parlament de Catalunya, que expressa la voluntat d'un poble. És molt més fàcil identificar la policia amb pistoles –això ho hem fet tots–, i, a més a més, és molt més fàcil identificar l'ordre, l'intent de posar ordre, de fer complir les lleis amb la repressió que no pas assumir les responsabilitats i donar explicacions. És més fàcil fer créixer el rebuig cap a la policia. Hi ha sempre una certa facilitat a fer créixer rebuig cap a la policia, ja que, pel sol fet de ser-ho, té un cert grau de rebuig, perquè la policia no té un altre remei, a

vegades, que sancionar, altres vegades, que amonestar, altres vegades, que detenir, altres vegades, que decomissar estupefaents, altres vegades, que escorcollar persones. Tal vegada, impedeix danys pitjors, però les persones que no volen que la policia es quedi amb allò que porten a sobre, encara que allò que porten a sobre sigui droga per vendre o droga per consumir, tendeixen sempre a criminalitzar la policia...

Fitxer 6

... Als organitzadors d'un concert, la legislació també els determina responsabilitats. D'aquestes no n'hem sentit a parlar.

Els parlaré ara del després, de què passa després d'aquests fets. L'Ajuntament de Berga es reuneix a dos quarts de nou del matí del dissabte 28 de maig en sessió extraordinària i urgent i també ho fan els membres del Patronat de la Patum i els caps de colla, i acorden la suspensió de tots els actes del dissabte 28, mostren a més a més el condol a la família i decreten dies de dol local. Disposen que en totes les tandes de la Patum del diumenge de Corpus, dia 29, la comparsa dels Nans Nous, a què pertanyia en Josep Maria Isanta, no actuï.

Així mateix, el dissabte 28, poques hores després del terrible succés, jo mateixa traslladava la solidaritat del Govern de Catalunya a la població berguedana i el condol als familiars i amics. El diumenge ho farien també el molt honorable president de la Generalitat de Catalunya, la consellera de Cultura i el conseller de Justícia.

Algunes entitats juvenils, sense especificar, perquè no el signaven, van fer públic un manifest sol·licitant diners per ingressar-los a un compte corrent del Centre d'Estudis Josep Ester i Borràs, per fer front a les despeses. Parlaven que els aldarulls havien començat el divendres a les 22 hores, dels quals no hi havia cap constància, perquè en tot cas, si ells sabien que s'havien provocat aldarulls, no van tenir a bé conversar, parlar-ho, dir-ho, als Mossos d'Esquadra. I donaven una versió de l'actuació dels Mossos d'Esquadra que no es correspon amb la realitat i que en cap cas es correspon al minutatge que jo els acabo ara de relatar. Minutatge, per cert, tot ell documentat, i trucades gravades que figuren en les diligències d'aquests fets.

També convocaven una concentració davant dels Jutjats de Berga. A Berga hi havia emoció, ràbia, desconsol i dol. A Berga i a tot Catalunya hauríem volgut que l'agressió no es produís, que la navalla no tallés la vida d'en Josep Maria Isanta. Ningú podia entendre una agressió tan brutal. L'ús d'objectes i armes destinats a produir tan mal com fos possible és difícil d'entendre. Si hi ha una causa de l'agressió encara no la coneixem. I si no n'hi ha, com tota la ciutadania, no l'entendem, perquè és molt difícil d'entendre i d'acceptar la violència gratuïta.

Berga és un poble actiu i, com a tal poble actiu, es va mobilitzar, i la mobilització, portada pel dolor, l'entendem perfectament. Gent de totes les edats reclamava justícia i una part de les persones que es mobilitzaren tornaren a la seva actitud d'abans del concert i aprofitaven per mostrar el seu rebuig a la Policia de la Generalitat, més que els agressors, com ho havien fet tantes vegades amb anterioritat. Com ho haurien fet a qualsevol policia, tampoc especialment als Mossos d'Esquadra.

És fàcil dir que la Policia són pistoles i repressió. És fàcil que una bona part del poble adolorit se sumi a una mobilització per mostrar la ràbia dels fets. I nosaltres ho comprenem i ho entenem. Ara bé, els presumptes autors de les agressions i dels crims estaven detinguts. Dins de la Comissaria se'ls prenia declaració i es feien les diligències. Es tenia cura de fer-hi constar, a cada un d'ells, els seus antecedents delictius, si els tenien, perquè es tingués en compte la reincidència i, per tant, perquè els jutges, que són els únics que poden jutjar, ho tinguessin en compte. Fetes les diligències policials, calia, com en tot estat de dret, que l'Administració de Justícia els prengués declaració, amb assistència lletrada, per decidir si ordenava el seu internament a la presó o a un centre tancat, en cas dels menors, o bé si els deixava en llibertat, en cas de no provar-se la seva vinculació directa amb els fets.

Tots vostès saben perfectíssimament que aquest és el procediment que correspon. És més, aquest és el procediment amb garanties..., que voldríem i que voldrem que tractin algun conegut que algun dia, per negligència en la conducció hagi causat un accident i estigui detingut en una comissaria, o potser algú que no sabíem que maltractava la seva dona i que és proper a nosaltres. O bé un veí del carrer que trafica amb drogues i que, afortunadament, és detingut, o un jove amic dels nostres

fills que ha agredit un policia o ha fet qualsevol cosa. Quan sigui a la comissaria, voldrem que se li garanteixi que ho hi serà més de setanta-dues hores i que passarà a disposició judicial per tal de poder declarar amb assistència lletrada. Són drets bàsics, són drets fonamentals, que encara que ens dolgui s'han de reconèixer als terroristes i als agressors, perquè aquest és un Estat de dret.

Explico tot això perquè si no hi haguessin hagut tots els antecedents que he intentat explicar-los resumidament, perquè si no hauria estat encara molt més llarg, les mobilitzacions tal vegada hi haurien estat igual, i haurien sigut sentides i portades pel dolor, pel dol, però no haurien intentat impedir el procediment de garanties judicials.

I si m'ho permeten, els ensenyarem una altra imatge que també ha estat reproduïda en aquests dies..., que és aquesta. [#] Aquest és l'edifici dels Jutjats, si la veuen de prop ho posa, «Jutjats», aquesta és..., les persones que impedeixen que, passades les setanta-dues hores, es portin els detinguts a declarar davant del jutge. Les portes de ferro que hi havia en els laterals es van encadenar, per tal que no es poguessin obrir, i les altres portes es van «siliconar» per tal que no es poguessin obrir.

Per tant, podem entendre el dol. No podem entendre que es vulgui aplicar a Berga una llei diferent a la que s'aplica a tots els altres llocs. Com vostès saben, la impossibilitat de traslladar els delinqüents al Jutjat va fer que la jutgessa d'instrucció del Jutjat número 1 es desplaçés a la Comissaria. Aquest és un fet excepcional, com excepcional és haver d'allargar les setanta-dues hores de presència a la comissaria.

Per tant, aquells que habitualment no volen que ningú estigui a la comissaria, que quan hi ha alguns detinguts vénen a llançar pedres i objectes incendiàries perquè ningú estigui detingut, pretenien vulnerar ara el procediment que estableix l'estat de dret, i a mi em sembla que això, cap de les persones que estem en una Comissió que s'anomena de Justícia, doncs, podem entendre-ho com a normal.

Entenem el dolor, no entenem que aquells que es posaven al capdavant d'aquestes mobilitzacions intentessin que no es pogués executar amb normalitat..., i no sé si no n'eren conscients, que si passaven les setanta-dues hores sense prorrogar-se, quedaven automàticament en llibertat. No sé si eren conscients que estaven posant fins i tot en perill la possibilitat que el jutge dictés auto d'ingrés a presó.

Cal reclamar, efectivament –cal exigir, més que reclamar–, que als autors se'ls apliqui la màxima pena per l'execrable agressió. Però la pena els l'ha d'aplicar l'Administració de Justícia, perquè si tornéssim a la venjança personal retornaríem a la incivilització. Cal entendre que la pena serà proporcional al grau d'implicació que es pugui demostrar d'aquests fets i cal entendre que quan s'esbrini qui són els responsables directes de les agressions i sobretot de la mort d'en Josep Maria, doncs, se'ls apliquin les màximes penes possibles. Des del primer dia hem demanat que es col·labori amb la Policia perquè tots els que tinguin informació i puguin ajudar i ampliar els informes de què avui disposen els Mossos d'Esquadra, i en virtut dels quals s'estan fent totes les diligències, estarien fent un molt bon servei al finat. No podem retornar-li la vida. En canvi, sí que podem ajudar a aportar les màximes proves possibles perquè siguin jutjats els seus agressors.

Però, per a alguns –i dic només «alguns»– ajudar la Policia a Berga fins ara ha estat molt mal vist. Els agents destinats allà suporten sovint, per disciplina i a més a més perquè creuen que estan fent la seva obligació, i així és, insults i vexacions. I jo penso que potser és hora de dir prou. I, per tant, penso que potser és hora de deixar de silenciar aquesta situació. Insisteixo que és una part minoritària de la població, però no pot ser que la policia democràtica hagi de suportar aquesta situació.

Potser tots nosaltres, persones amb responsabilitats polítiques, ens hem de preguntar per què s'ha vulnerat durant anys no només la presumpció d'innocència als Mossos, sinó la seva capacitat professional. Com podem acceptar que algú digui que la presència de la policia democràtica que depèn del Govern de la Generalitat i que és fiscalitzada per aquest Parlament, és en ella mateixa una provocació?

Som avui aquí tots perquè a Berga es va cometre un crim terrible, en plena Patum. Malauradament, com ja he dit abans, no és l'única festa d'un poble tenyida de sang. No és l'únic assassinat que hem viscut. Però en canvi, si som aquí, en aquesta compareixença, i si hi ha tanta tensió per aquesta compareixença, és per com s'han succeït els fets posteriors. I, per tant, no es pot aplaudir que es condicioni els jutges, perquè és la garantia de la neutralitat. I si per estratègia política donem a aquestes manifestacions en contra dels Mossos d'Esquadra més valor que als informes dels

comandaments, que a les diligències d'aquells que hi eren presents en el moment de la detenció i dels fets, coneixent els precedents que jo els he explicat, considero sincerament que estem afeblint l'Estat de dret.

No podem acceptar els codis de violència que es gesten en les bosses de marginalitat. I, per tant, que ningú entengui en les meves paraules de defensa de l'Estat de dret la defensa dels agressors i dels assassins. Ni per un moment, ni per un segon. Però crec que ha de quedar molt clar que no es poden confondre les coses i que no es poden aprofitar els moments de ràbia i de dolor per posar en qüestió les forces democràtiques que han de garantir la convivència..., ni molt menys el poder judicial.

Hi insisteixo: no acceptarem els codis de violència que es gesten en les bosses de marginalitat. Hem de fer tot el possible perquè els canvis vertiginosos de les nostres ciutats no en generin noves bosses de pobresa. Podem ser comprensius amb les causes de la delinqüència, però hem de ser i serem contundents quan aquesta..., la delinqüència brutal, apareix. La nit del divendres al dissabte de Corpus ho va fer a Berga, i es va detenir ràpidament els presumptes culpables. Ara caldrà esperar que la justícia els condemni.

La pancarta que lluïa un dels agressors a la manifestació del mes de novembre davant de la Comissaria..., i que abans hi he fet menció, quan els he ensenyat la fotografia..., un dels detinguts portava una pancarta que deia: «Cap agressió sense resposta.» Bé, la resposta que ens correspon donar-los des de les persones amb responsabilitats en els poders públics, no és pas la que ells voldrien, o la que alguns potser tenen el desig de fer ús..., sinó la resposta és la que es materialitzarà en la sala del Tribunal de justícia, quan se'ls jutgi. Únicament aquesta.

«Ens ho fem nosaltres, fora els mossos», deia una altra pancarta. Ara sona estranya, no? «Ens ho fem nosaltres», què vol dir? Alguns proclamen la venjança privada, el retorn a la incivilització? «Ens ho fem nosaltres, fora els mossos», què vol dir? Els apedreguem, els llencem ampolles quan acudeixen al lloc dels fets perquè hi ha hagut una baralla? Però resulta que si hi som..., que si ens apedreguen és perquè hi anem. I, per tant, reitero que ni un sol minut, ni un sol segon, hem deixat d'anar..., quan hi ha

hagut un problema d'ordre públic en algun d'aquests indrets, en alguna d'aquestes situacions.

Bé, vull acabar amb alguna actuació de futur, i sobretot amb algun cant a l'esperança, després de la descripció d'aquests fets. per tant, la primera de les coses que vull afirmar és: no renunciarem a treballar perquè la seguretat sigui un valor públic, un valor volgut i suportat per tota la societat, i quan dic «suportat» no vull dir suportat amb resignació, com si d'un càstig es tractés; vull dir recolzat per tota la societat, volgut i recolzat per tota la societat. La Generalitat, com a titular de la protecció de l'interès general a Catalunya, no renunciarà a organitzar un sòlid i solvent servei de seguretat pública, on el Cos dels Mossos d'Esquadra hi té un paper fonamental.

Fitxer 21cjd07

És un cos que encara està naixent, creix i millora; creix i s'especialitza; creix i intenta abastar la complexitat dels riscos de la nova societat. No podem garantir la protecció total, però a les zones amb Mossos d'Esquadra la percepció de seguretat de la població és més alta. Ens ho diuen les enquestes d'índex de criminalitat. No ens conformem i continuarem treballant. Per tant, no vull dir amb això, i que ningú entengui de les meves paraules en aquesta compareixença que estic fent una defensa absoluta i sense fissures de l'actuació dels Mossos d'Esquadra en tot el territori i de tots els seus membres. Sempre he dit que una persona que té la responsabilitat de comandar un cos policial ha de partir de la idea que en algun moment i en alguna actuació no treballarem tan bé com podríem treballar. I, per tant, que hem d'exercir l'autocrítica. I estem disposats a fer-ho. Però el minutatge canta.

I, per tant, insistim que no podem garantir la protecció total, no podem avui prometre demagògicament i populísticament que això no tornarà a passar mai més. Havia passat amb anterioritat això, havia passat amb anterioritat a les responsabilitats de l'actual Govern i malauradament, jo que acostumo a dir la veritat, no podem garantir que no torni a passar mai més. Ara, hem d'establir els serveis de policia a l'entorn d'aquestes festes amb presència, i esperem fer-ho sense ser rebutjats ni apedregats.

No ens conformem amb el que hem aconseguit fins ara; creiem que podem millorar i continuarem treballant per millorar, a Berga i a tots els indrets on hi hagi desplegament dels Mossos d'Esquadra.

Pel que fa a Berga, volem fer arribar a la majoria de la població una petició perquè desatenguin les proclames en contra dels Mossos d'Esquadra i col·laborin amb ells per fer una ciutat on la convivència de persones no idèntiques de pensament i a vegades ni tan sols de procedència sigui possible. Crearem, ja hem començat a fer-ho, ponts de diàleg. Establirem tots els ponts de diàleg que facin falta. Estem disposats a parlar amb tothom, fins i tot amb aquells que es creguin en possessió de la veritat absoluta. Tot i que evidentment, si es creuen en possessió de la veritat absoluta i no estan disposats a fer un anàlisi crític del que han fet fins ara, serà difícil que ens entenguem, perquè el que volen és l'eliminació de totes les institucions de Govern i també de la policia, sigui quina sigui.

La constitució de la Plataforma Cívica d'Entitats i les primeres converses que s'han tingut amb aquesta Plataforma Cívica d'Entitats, encara que hagi estat fora de la comissaria i amb la condició que no s'hi podia anar uniformat, són una bona notícia, són certament una bona notícia. I, per tant, en farem més, tantes com calgui; destinarem tantes hores com calgui al diàleg. Ara, la dimissió, si és com s'ha dit, que jo no els ho puc afirmar, per pressions, del senyor Joan Ramon, que l'ha presidida els primers dies, només els primers dies i que ja ha dimitit, i, per tant, en aquests moments s'ha substituït per una altra persona, doncs, és un mal símptoma, perquè era una persona d'un discurs molt reconciliador, capaç d'entendre que aquesta situació no podia continuar a la ciutat de Berga.

La Generalitat, a través de la Direcció General de Justícia Juvenil, ha posat a disposició de l'Ajuntament uns equips de mediació, i aquests, conjuntament amb els serveis municipals i experts en drogodependències, treballaran sobretot en els sectors de la marginalitat, però també en l'anàlisi de fins a quin punt la drogodependència està estesa entre la població jove. No es tracta només de pancartes que diuen «Més porros i menys porres.» Sempre que s'han fet comissos de drogues, s'han trobat molt més que haixix. Reforçarem, mentre calgui, els recursos de tota mena de l'àrea bàsica

policia de Berga. I no oblidarem mai a en Josep Maria Isanta, i sobretot les lliçons que tots hem après colpidorament i sobtadament. La primera gran lliçó i la més important és que ocultar els problemes no és un bon camí per solucionar-los. Per això és bo que tota la població de Berga sàpiga que els Mossos d'Esquadra podran fer millor la seva feina, que estan disposats a fer-la escoltant-los si ells, si la ciutadania col·labora amb nosaltres.

Volem dir per acabar, finalment, que les mostres de suport i d'ajut i de col·laboració que han rebut en aquestes últimes setmanes o setmana i mitja han estat també extraordinàries. No han sigut tan evidents com les manifestacions, però han sigut importants. I, per tant, deixem de la constància també d'aquells que han demanat a la policia que no defalleixi en l'acció de retornar la convivència i el respecte a les lleis en aquesta ciutat. Insisteixo, la més gran lliçó que ens poden haver ensenyat aquests fets és que ocultar la veritat no porta mai a la solució dels problemes.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies, consellera. Suspenem per cinc minuts.

La sessió se suspèn a les .... i es reprèn a les...

Fitxer 08

El vicepresident

Reprenem la sessió

I, tot seguit, donarem la paraula als diferents portaveus dels grups parlamentaris perquè facin les preguntes que creguin adients a la consellera, amb uns torns d'un màxim de dotze minuts. Per tant, i en conseqüència, donem la paraula a l'honorable diputada senyora Núria de Gispert, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula.

La Sra. de Gispert i Català

Moltes gràcies, senyor president. Bona tarda, honorable consellera. En primer lloc, agrair-li la seva presència, la seva intervenció i les seves explicacions. Però permeti'm que, com a introducció, faci una petita crítica, una petita crítica del temps que vostè ha esmerçat en la primera part de la seva intervenció. Han estat quaranta-cinc minuts, abans de començar per la cronologia dels fets, en els quals vostè ha explicat les fitxes policials i penitenciàries dels detinguts, amb molts detalls, els fets que demostren el rebuig ciutadà cap als Mossos, també amb tot tipus de detall i cronologia dels fets i de les manifestacions, i el marc en què ha succeït aquesta agressió. I també ha dit que ens hauríem de plantejar com abordar la reincidència i, d'alguna manera, ha lligat o ha posat de costat marginalitat, o bosses de marginalitat, igual a violència juvenil.

Permeti'm que discrepi d'aquest punt. És cert que moltes persones que avui estan complint condemna vénen de bosses de marginalitat, però no tothom que surt o que està en bosses de marginalitat són persones que formin part de bandes violentes o que actuïn amb violència. Hauríem preferit, sincerament, que hagués dedicat una mica més de temps, en la segona part, però les coses van així; per tant, era únicament un apunt.

El dia 28 de maig a la nit la ciutat de Berga va ser protagonista, però el seu protagonisme no va ser amb motiu de les festes de la Patum. Berga, des de la nit d'aquell dissabte, viu trasbalsada per la mort d'un jove, d'edat de vint-i-dos anys, apunyalat mortalment per un suposat grup violent, que va atacar els assistents a un dels concerts alternatius, que se celebraven en paral·lel a les festes oficials.

Berga és una ciutat petita; té setze mil habitants. És lògica la consternació, el dolor i la ràbia. Vostè ja ho ha dit i hi estem d'acord. I hem d'entendre moltes de les reaccions que ha tingut Berga i els seus berguedans en aquests dies. No sabem encara si aquests divuit detinguts eren o no un grup més o menys organitzat. Ho sabrem, suposo, a través de la pròpia organització judicial, de la justícia, del sumari que s'està instruint. Tampoc sabem si responien o no a determinades ideologies o si simplement era un acte de violència gratuïta. Vostè ha dit que els unia pertànyer a bosses de marginalitat; jo hi poso un interrogant; potser sí, potser no.

Els fets de Berga, de l'Hospitalet o de Sabadell, ara fa unes setmanes, ens han de fer reflexionar i actuar. No es pot parlar d'un cas aïllat; no ho és. Fa temps que se sent parlar i que som sabedors de la presència més o menys continuada de bandes juvenils violentes; i s'ha d'actuar des de tots els àmbits, i s'han d'assumir responsabilitats. La convivència és un dels béns més preuats que tenim al nostre país, i tots, ciutadans i poders públics, hem de ser conscients d'una realitat que ens pot alterar aquesta convivència.

L'actuació dels Mossos d'Esquadra la nit del dissabte dia 28, a Berga, l'hem seguit a través dels mitjans de comunicació; també vam llegir el comunicat oficial de l'oficina dels Mossos, i ara l'hem conegut amb tot tipus de detall a través de vostè mateixa. Li agraïm les seves explicacions, però hi han alguns aspectes que voldríem clarificar.

Sembla ser que la policia va rebre diferents avisos de particulars, advertint-los d'una baralla que s'havia iniciat per part d'un grup, i que l'atac per part d'aquest grup era virulent i indiscriminat. Els Mossos van trigar vuit minuts a localitzar la primera trucada –vostè ha dit menys, però el comunicat oficial diu 8 minuts–, sembla ser que per un problema de caràcter tècnic per rebre directament les trucades de mòbils. Crec que aquest punt l'hem de clarificar. I quan van arribar al lloc dels fets, mitja hora després de la primera trucada, ja era tard per evitar les ganivetades rebudes pel jove berguedà.

L'actuació posterior, tant de la policia com de la justícia, entenent per aquesta l'actuació judicial, van ser impecables, tant per la rapidesa com per l'efectivitat de les detencions i la instrucció de les diligències. Una altra qüestió és la pressió ciutadana davant la comissaria els dies posteriors; pressió que podem entendre però que en absolut compartim, però que l'hem d'entendre.

Si hem de fer alguna crítica, el meu Grup la fa des del punt de vista de la prevenció; prevenció general i prevenció en matèria de seguretat en particular. De la primera en parlaré al final; de la segona, ara. Vostè mateixa ha dit –no aquí, avui, però sí a través d'alguna de les entrevistes que ha donat aquests dies– que la funció preventiva no va funcionar bé. Era conegut pels Mossos d'Esquadra la celebració d'aquest concert alternatiu? Han parlat ara amb els organitzadors d'aquest concert? Quines mesures

de seguretat van plantejar-se amb la policia local? Les actuacions que van realitzar els Mossos d'Esquadra, després del primer avís, les sabem; era una trucada d'emergència, se'ls posava en alerta sobre la gravetat del que estava passant o podia passar. Potser aquí també... –i és un incís, però vull fer notar la descoordinació manifesta del tema d'emergències en l'assistència als ferits i l'efectivitat del telèfon únic 112. És realment una prioritat per al Govern, el 112? O hi han altres prioritats? Vostè ens ha explicat quina vigilància hi havia aquella nit a la ciutat de Berga; ens ha dit: «El dispositiu era superior al d'anys anteriors.» I, a més, hi havia un sistema extraordinari de comunicació amb l'àrea bàsica policial de Manresa, vuit patrulles i una en servei estàtic, per sis agents. Jo vull preguntar quants policies no uniformats hi havien.

I la policia local? Permetin-me que preguntí sobre l'actuació de l'alcalde, com a màxim responsable en matèria de seguretat a Berga, i si va fer tot el que s'havia de fer. Si va tenir la suficient previsió o si va mantenir el que diuen d'ell, que és que no vol massa presència policial al carrer per un suposat i equivocat raonament que així ho volen els veïns. O si no és intransigent amb determinats grups violents que campen tranquil·lament per la ciutat. I si creu que els Mossos no tenen prou cultura policial. Això ho ha dit l'alcalde. Què vol dir amb totes aquestes expressions?

Realment, consellera, li va demanar l'alcalde que no hi hagués presència policial? Es van donar instruccions en aquest sentit? Quines instruccions precises tenien els Mossos d'Esquadra? Quines havien rebut fins al dia dels fets respecte a la seva actuació policial a Berga? És cert el que es diu de l'alcalde? Hi ha una norma policial en què es diu que en situacions com aquesta, de gran concentració de persones, sempre hi ha d'haver policia no uniformada; vostè ens ha parlat durant molta estona del caldo de cultiu, del rebuig cap als Mossos, de la situació existent a Berga. Doncs en una situació com aquesta potser eren necessaris més dispositius dels que vostès van comandar.

Era evitable la mort del jove berguedà? S'han alçat veus dient això, i dient que la vigilància era insuficient en aquella zona. Es pot dir que tenim manca d'efectius? Que s'hauria de revisar el nombre d'efectius de la nostra policia, atès que ja som quasi set

milions de persones? És possible que l'entrada a Barcelona l'1 de novembre proper no suposi una pèrdua d'efectius en altres zones del territori?

No vull entrar en la simpatia o antipatia que tinguin els Mossos; aquest no és un concepte de seguretat. Molt sovint se'ls ha criticat, potser per excés de zel, per posar multes en determinats indrets del nostre territori i per altres motius que no vull ni que vinguin al cas. La seva funció no és caure simpàtics, sinó exercir amb professionalitat les seves funcions: la protecció de les persones i els béns. Els Mossos són una aposta per millorar la seguretat ciutadana al nostre país, i així es va defensar l'assumpció per part de la Generalitat de les competències en aquesta matèria, ara fa onze anys. Vam creure en la necessitat de tenir un model policial propi, i creiem que estàvem i estem en el camí encertat. No es posa en entredit la funció policial; no falla la policia; poden fallar les instruccions que reben, pot fallar una persona, però no el sistema. I el que no pot fallar de cap manera és que la policia, els Mossos, no poden ni han de cedir ni un mil·límetre per vetllar per la seguretat dels ciutadans i el compliment de la llei.

Què demanem? Des del nostre Grup demanem fermesa a l'hora de lluitar contra aquest tipus de violència gratuïta, contra la presència emergent de bandes juvenils violentes, hi hagi o no darrere una determinada ideologia. Necessitem seguretat per mantenir la llibertat i la convivència. Els responsables polítics han de ser fermes i contundents a l'hora d'afrontar aquestes situacions, sense por ni febleses.

Si és així, consellera, ens tindrà al seu costat. El seu Departament és el Departament d'Interior, el que s'ocupa de la Seguretat, en majúscules, i no pot ser el Departament de la tendresa, del que vostè va anunciar a l'inici d'aquesta legislatura. Berga, l'Hospitalet, Sabadell i la ciutat que sigui necessiten recuperar la tranquil·litat. S'ha d'establir un control seriós i treballar pel manteniment de la convivència i la cohesió social. Fets com aquest es poden repetir i hem d'estar preparats, i hem de recuperar la confiança, i el Govern ha de prendre cartes davant d'aquests fets tan greus. Ens trobem davant la pèrdua de valors, de la crisi d'autoritat i de disciplina –vostè també ho ha dit–, de l'exigència pròpia, del respecte. I hem de treballar per recuperar aquests valors i ser intransigents amb comportaments com els que hem viscut. S'ha

acabat amb el *laisser faire* d'alguns; tothom, família, escola, responsables polítics, evitarem aquestes situacions si treballem així. I li demanem que també ho traslladi a l'alcalde.

Amb altres paraules, vostè ho ha dit: s'ha de fer una reflexió profunda sobre tot això. Està clar, però, que tot això no es resol sols amb la seguretat, però avui tractàvem d'això –acabo. Les mesures preventives, també en la línia de treballar en educació, en accions socials i comunitàries. S'ha de treballar multidisciplinàriament i transversalment, amb plans específics per afrontar la violència juvenil i la presència de bandes; s'ha de respondre la petita delinqüència amb actuacions preventives.

Vostè ha dit que potser ens hem de tornar a plantejar com abordar la reincidència. Fa dos anys van haver-hi una sèrie de reformes legislatives en el Congrés de Diputats, molt criticades pel seu Grup i pel tripartit. La reincidència en aquest moment ja es pot abordar amb la llei a la mà, amb el Codi penal, però no simplement l'hem d'abordar amb modificacions legislatives, amb l'enduriment de les penes, sinó amb mesures preventives. I una mesura preventiva és, per exemple, un estudi que l'any 2001 va ser impulsat pel Departament d'Interior, amb Justícia i amb Educació, un estudi del qual em sembla que els responsables actuals no en fan gaire cas. Si vostè se'l mira, veurà que en aquell estudi es deia tot el que avui ha passat, el que va passar a l'Hospitalet, el que ha passat a Berga.

I acabo. Aquest fet no ens ha de fer perdre la confiança en la nostra policia. I vull que els traslladi el nostre encoratjament perquè segueixin treballant amb professionalitat, amb força i amb il·lusió per mantenir la convivència pacífica del nostre país. Han de seguir sent una policia integral, una policia pròxima a la gent, i el temps els donarà la raó.

Moltes gràcies, i gràcies, president, per la seva benevolència.

El vicepresident

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'il·lustre diputat, el senyor David Pérez. Quan vulgui.

El Sr. Pérez Ibáñez

Sí, moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, doncs, agrair la compareixença de la consellera, de la resta del seu equip. Agrair també la rapidesa, la que la conselleria ha demanat, precisament, aquesta compareixença per donar tota la informació...

Fitxer 09

...a la Comissió, dels membres que també l'havien demanat, i agrair també tota la informació detallada i tota la informació exhaustiva, minut a minut, de la intervenció de la policia, tota la intervenció d'aquesta actuació policial; potser, no sempre, aquest Parlament ha estat actuant amb aquesta rapidesa i amb aquesta capacitat de donar tota, i de posar tota la informació sobre la taula. I el primer de tot que ens agradaria dir, si em permet senyor president, era mostrar el condol, com a Grup Socialista; als familiars i amics, ja ho hem fet, però ho tornem a repetir als familiars i amics de l'Isanta i de la resta de persones ferides.

Respecte a l'actuació de mossos d'esquadra, que, de fet, és el que ens ha portat a aquesta Comissió, veure com ha estat l'actuació de la policia durant el període que s'ha esmentat, pensem que ha estat correcta i que les explicacions són exhaustives, i que és complicat trobar elements d'insuficiència en aquesta actuació. Nosaltres pensem que els mossos han actuat de manera correcta i que s'ha fet el que s'havia de fer. Perquè, quan un demana que no hi hagi mossos d'esquadra en determinades activitats, en determinats actes o en determinats carrers, i quan nosaltres pensem que els mossos el que fan és garantir la tranquil·litat, la seguretat i el lliure exercici dels drets i les llibertats dels ciutadans, que aquesta és la feina de la policia, i quan un demana que no hi hagi policia, i per tant quan un està demanant que no hi hagi algú que garanteixi el dret, la llibertat, la tranquil·litat i la seguretat, això és un cas molt greu. I vostès han fet el que havien de fer, que és, encara que això fos així, anar allà, estar allà, continuar estant en aquestes activitats, encara que no estiguessin convidats, donar la cara, i, en alguns casos, és una tasca, jo els ho asseguro, que absolutament complicada.

Respecte als fets que s'han esdevingut després dels fets que s'han produït a la ciutat de Berga, nosaltres no compartim, com ho ha dit... Podríem entendre aquesta pressió, aquesta cassolada que s'ha fet davant del jutjat, però ni entenem, ni compartim que alguns protagonistes d'aquesta cassolada siguin dirigents polítics. Entenem el dol, entenem que alguns ciutadans vagin de bona voluntat a expressar el seu rebuig, la seva ràbia, però que dirigents polítics, els dirigents polítics del Berguedà vagin a fer pressió, vagin a fer cassolada davant d'un jutjat, ni ho entenem, ni ho compartim, ni ho compartirem. Aquest no és el camí, en absolut. El camí és precisament el que ha demanat l'Ajuntament des del primer moment i el seu alcalde al capdavant: seny, tranquil·litat, rigor, demanar calma a la gent, demanar serenitat; aquest és el camí.

Què podem fer a partir d'ara? Jo crec que hem de fer el que estem fent: hem de continuar el desplegament dels mossos d'esquadra, amb tots els problemes, amb totes les dificultats. On s'està fent el desplegament, els índexs de seguretat, com a mínim estan igual, i en molts casos, milloren. Les poblacions que encara no tenen el desplegament de mossos d'esquadra, totes ens estan demanant que no avancem; hem de continuar amb el desplegament de mossos d'esquadra. Jo no canviaria de model, el model és el correcte. És millorable? Segurament; hem de continuar millorant el model de desplegament de mossos d'esquadra, però no hem de canviar el model de desplegament de mossos d'esquadra.

Hem d'establir ponts de diàleg. No té sentit aquest enfrontament entre la policia i la població en cap localitat de Catalunya; no té sentit. I segurament, el millor camí és establir ponts de diàleg entre la gent; parlem. Hem de veure que un jove amb una situació de risc, no és un problema policial, o no és solament un problema policial, és un problema del conjunt del Govern, i és un problema del conjunt de la societat. Tot el Govern s'ha d'abocar per mirar que aquestes situacions que s'han produït no es tornin a produir, però tota la societat també hi ha d'intervenir. També han d'intervenir els pares, també tenen una feina molt important a fer. I també els mitjans de comunicació, i, de vegades, aquests no ajuden. Perquè, el que està clar és que hi han coses que hem de mirar de no fer-les, hi ha coses que no s'han de fer.

I el que no s'ha de fer i hem de vigilar, consellera, el discurs d'alguns dirigents polítics molt propers a tots nosaltres, que barregen violència juvenil, joventut perillosa, temes que no s'han de barrejar de cap de les maneres. La joventut no és perillosa, de cap de les maneres, i en el seu discurs, en tot el discurs, no hi ha hagut ni una sola referència a la joventut com a situació de perill; jo l'hi agraeixo moltíssim, perquè, en aquest sentit, compartim completament el discurs; no, d'alguns dirigents polítics d'aquest país. En tot cas, la joventut estaria en una situació de perill, de vegades, i el que hem d'evitar és precisament aquesta situació de perill de la joventut.

El que no hem de fer és tenir la sospita permanent de l'actuació del cos de la policia; això ho hem d'evitar, i especialment dels dirigents polítics. I sobretot el que hem d'evitar és que, de vegades, l'opinió d'una entitat juvenil o d'una associació juvenil es posi en contradicció amb l'opinió d'un cos policial o d'un comandament policial; això, els dirigents polítics hem d'evitar-ho, hem d'evitar fer cassolades que impedeixen que la justícia actuï amb tranquil·litat, i amb independència i amb serenitat; això ho hem d'evitar.

Sobretot els dirigents polítics hem d'evitar el tractament informatiu correcte, sense estereotips. A mi em va preocupar moltíssim l'interès de determinats mitjans de comunicació de veure, en el primer moment, si es tractava d'aquells o dels altres, o d'uns, o de..., amb estereotips. Una bretolada és una bretolada, un homicidi és un homicidi, independentment del color de la samarreta de qui ho faci. I no es pot justificar una bretolada, un incendi per exemple, en funció que si el que la fa tenia aquesta bandera o tenia l'altra; això no es pot fer, no s'entén de cap de les maneres. No podem justificar, per tant, bretolades, en funció del color de la samarreta. No es tracta de fer molt soroll a les nostres intervencions, sinó que es tracta de fer i de posar sobre la taula sentit comú i crear ponts de diàleg. Berga no és la protagonista, com no ho és Hospitalet, són algunes persones d'algunes localitats. Berga..., el millor de Berga és la seva gent; el millor d'Hospitalet, també. No hem de mirar de focalitzar com a protagonistes sempre negatius d'aquestes ciutats.

Acabo ja, senyor president. Ens afegim a la possibilitat que, segurament, el que es pot fer és veure, solucionar d'alguna manera millor el tema de la reincidència o, si em

permet, repetició, perquè en molts casos estem parlant de repetició de delictes. I ens agradaria també, per acabar, mostrar el nostre suport a la policia, als mossos d'esquadra i a la resta de forces i cossos de seguretat que estan intervenint en el nostre país, en un moment en el qual alguns diuen les frases que vostè ha dit referides als cossos policials, a qualsevol cos policial –guàrdia civil, policia nacional, mossos d'esquadra o policia local–, en un moment en què algú diu: «Ens ho fem nosaltres, fora la policia», en el moment en què un diu: «Ni uns, ni altres, sinó policia; ni mossos de la Generalitat, ni guàrdia civil de l'Estat.» En aquest moment, jo crec que els dirigents polítics el que hem de fer és estar del costat de la policia, dels cossos policials, i demanar-los que continuïn fent la seva feina, de la manera que ho està fent, amb honestat, amb seguretat i amb l'orgull que s'està fent un desplegament de mossos d'esquadra que és, d'alguna manera, correcte; segurament no perfecte, com deien l'altre dia, però molt correcte, i del qual tots segurament podem aprendre, segurament algunes coses s'han de millorar, però segurament tots ens en podem sentir orgullosos.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Estradé.

El Sr. Estradé i Palau

Sí, moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, nosaltres, d'entrada, el que voldríem és agrair-li la celeritat i la rapidesa amb què ha comparegut en aquesta cambra per donar unes explicacions exhaustives i prolixes sobre tots els fets, i per fer-nos també un seguit de valoracions i de reflexions que potser no compartim totalment, però que, en tot cas, valorem, perquè entenem que són honestes i que estan fetes des de la convicció que hem de parlar clar i hem de manifestar tot allò que pensem.

Nosaltres, el nostre Grup, d'entrada voldríem també lamentar la mort del jove Josep Maria Isanta, un patumaire molt apreciat i conegut a Berga, i també, evidentment, hem de lamentar que una festa amb un caràcter cívic exemplar, i que és una

manifestació de catalanitat festiva i cultural única, doncs s'hagi vist esquitxada per aquesta violència gratuïta i per aquesta sang innocent. De tota manera, estem segurs que tant el Govern de Catalunya, com la societat berguedana, podrem reconduir aquesta situació i retornar a la ciutat de Berga i a la Patum la bona imatge que sempre han tingut i que sempre s'han merescut.

No és fàcil exercir l'autoritat. Vivim en una societat en la qual observem com a molts pares els costa imposar unes normes als seus fills, com moltes vegades hi ha una excessiva tolerància a dins de les pròpies famílies. Constatem també que als instituts, als centres d'ensenyament hi ha problemes a l'hora d'exercir l'autoritat, i també ho constatem al carrer; ho constaten les nostres policies locals, ho constata la guàrdia urbana, ho constaten els nostres alcaldes, els nostres regidors i els nostres consellers. Vivim en una societat en la qual moltes expressions de l'autoritat, per alguns sectors, sempre s'interpreten com expressions d'autoritarisme, perquè hi ha hagut uns canvis sociològics, perquè hi ha hagut una sèrie de canvis també d'actituds que fan difícil, a vegades, l'exercici d'aquesta autoritat.

És evident també que, en una societat democràtica com la nostra, l'autoritat només es pot exercir en un clima de complicitat; és a dir, els cossos policials només poden ser efectius, resolutius i eficaços si hi ha un clima de complicitat ciutadana; això és bàsic i és fonamental, aquesta complicitat. I també és cert que aquesta complicitat, en el cas de Berga i dels mossos d'esquadra, s'ha perdut en bona part. S'ha perdut en bona part, per diversos motius que aquí no entrarem a analitzar, alguns potser els ha explicat la consellera; però malgrat això, malgrat que no existeix aquesta complicitat entre bona part de la societat berguedana i els mossos d'esquadra, jo diria que la majoria de ciutadans de Berga respecten els mossos, i respecten les institucions catalanes i respecten la Generalitat. I això val la pena constatar-ho, perquè no ens en duguem tots plegats una imatge equivocada del que és Berga.

Sobre els fets ocorreguts, nosaltres voldríem fer unes precisions, i diríem que, d'entrada, tampoc hem de confondre radical amb violent o antidemocràtic, perquè és legítim que hi hagi grups que vagin a l'arrel d'una ideologia o d'un sistema i vulguin canviar-lo de dalt a baix, però en canvi, el que no és legítim és que ho vulguin fer

violentament o que ho vulguin fer de forma antidemocràtica i no respectin les altres opcions. Vivim en una societat plural i, per tant, tenim tot el dret a voler canviar de soca-rel aquesta societat, però no ho podem fer mai, ni violentament, ni tampoc ho podem fer imposant les nostres idees i menyspreant els que pensen de forma diferent. Per tant, aquesta precisió, jo crec que val la pena deixar-la ben clara.

També volem dir que nosaltres estem convençuts que allò no va ser una baralla, sinó que, en realitat, el que va succeir és que un grup amb conductes delictives i paradèlctives va agredir a un altre grup de gent molt més nombrós que estava disfrutant pacíficament de la festa i que es captenia amb total naturalitat. Suposo que, un cop produïda l'agressió, evidentment, això va derivar en baralla, però aquí el que hi va haver és una agressió d'un grup que tenia ja uns antecedents policials en alguns casos.

Per tant, hi ha un parell de preguntes sobre aquesta qüestió, consellera, que voldríem que ens concretés més, tot i que una mica ja les ha apuntat. I és: si amb anterioritat als fets, hi havia agents de paisà a la festa o a l'entorn on es va produir la festa. I si els mossos d'esquadra tenen coneixement que hi va haver incidents amb bastant anterioritat, com diuen algunes associacions de joves, que sobre les deu de la nit ja es van produir uns primers incidents. Si això és cert, que hi van ser aquests incidents, i si hi hauria hagut alguna manera de poder-los detectar.

També ens preguntem si un grup, del qual formen part vuit persones amb antecedents policials, podia haver estat...

Fitxer 10

... més vigilat de prop. Ens ho preguntem i..., que ens agradaria, això, que ens ho contestés.

Per altra banda, no entrarem a valorar el comportament de l'alcalde ni dels regidors de Berga, perquè entenem que això s'ha de fer a la mateixa ciutat, i ho han de fer els diferents grups polítics del consistori, que són els legítims per poder valorar el

comportament i l'actitud del seu alcalde i de la resta de la corporació i de la Policia local.

Voldríem també fer algunes consideracions. La primera és que segons la nostra valoració el capteniment dels mossos, un cop produïts els fets homicides, ha estat impecable i ha estat un model d'efectivitat i d'eficàcia. Això és cert i convé recalcar-ho i remarcar-ho sense cap dubte. Però també és cert que un sector important de la societat berguedana creu que amb anterioritat a aquests fets, doncs, l'acció dels mossos no va ser prou efectiva i diligent. Llavors, li demano, consellera, que aquesta impressió que té aquest sector més o menys ampli de la societat berguedana es combati des de la Conselleria amb dades, amb informació, amb diàleg. Ja sé que n'hi ha hagut, d'informació i de diàleg, però li demano que perseveri en aquesta actitud. És a dir, que es doni el màxim d'informació, el màxim de transparència i el màxim de diàleg perquè no s'instal·li aquesta impressió, que seria negativa per al futur..., de la futura convivència entre la societat berguedana.

Cal també que la Policia catalana recuperi la confiança de la ciutadania o d'aquests sectors que en aquest moment no hi confien prou, modificant actituds, si convé, i enfortint el diàleg. És a dir, s'ha de fer..., quan no hi ha complicitat entre una societat i la seua policia és que per part de les dues parts, per part de les dues bandes, potser hi ha actituds que s'han de modificar i que s'han de corregir. Cal també que els berguedans es replantegin les seues relacions amb la Policia, des de la convicció que la Policia està al servei..., i que els han de fer costat. Això..., no hi ha d'haver cap dubte sobre aquest punt en la societat berguedana. Ho hem de tenir molt clar.

Respecte als col·lectius que defensen plantejaments frontalment antiautoritaris, tot i que respectem la legitimitat de les seues posicions, els hem de dir que han d'entendre que els Mossos i la Policia local són els únics que poden evitar fets com els que van succeir l'altre dia. No valen altres fórmules, no es poden admetre altres fórmules, que a més no serien eficaces. Els Mossos són els únics que els poden protegir d'agressions com les de l'altre dia. Són els únics que tenen els mitjans i són els únics que ho poden fer. I no pot ser que la presència dels Mossos sigui vista com una amenaça. Això no pot ser. Tenen dret a pensar el que vulguin del que és un estat, del

que és un cos de policia, del que és una societat, però la presència dels Mossos no pot ser vista com una amenaça.

I per últim, nosaltres voldríem acabar refermant la nostra convicció que els Mossos d'Esquadra és una policia perfectament capacitada per resoldre tot tipus de situacions, per afrontar tot tipus de contingències i per donar servei a una societat avançada i madura com és la catalana. Juntament amb la policia local –amb les policies locals– són la policia integral de Catalunya i refermem la nostra confiança en la seva capacitat i en la seva efectivitat en tots els camps i en tots els àmbits.

Insistir també que hem, de reforçar els instruments de cohesió social per tal que tots els nouvinguts que arriben a una població s'integrin en la dinàmica social i cultural. Això és molt important. Hem de reforçar aquests instruments perquè si no hi pot haver col·lectius que se sentin exclosos i que després, per defensar-se d'una suposada marginació, reaccionin violentament.

Volem..., hem de, també, assegurar, que els cossos policials, dintre del respecte més estricte a la legalitat vigent, s'adaptin, es mimetitzin al màxim amb els costums i la forma de ser de cada comarca. Cada comarca o cada territori té uns hàbits, uns costums, una forma de ser, una forma de comportar-se i hem d'intentar que la policia dels Mossos d'Esquadra s'adapti al màxim a aquests costums, perquè formi part del paisatge social, passant desapercibuda. Sabem que ho poden fer i que ho estan fent a la majoria de llocs. I en aquells llocs en què això potser no s'ha produït amb prou eficàcia, doncs, s'ha de corregir el que convingui.

I per últim, volem mostrar el nostre convenciment que la ciutadania ha de procurar facilitar l'acció policial i donar-li el màxim de suport. És imprescindible, perquè si no no avançarem com a societat i no aconseguirem prevenir al màxim que en un futur el puguin produir accions com aquestes, tan lamentables.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Estradé. Tot seguit, té la paraula, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor diputat Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, honorable consellera. Agrair-li també la seva compareixença en aquesta Comissió, tenint en compte, a més a més, que la setmana passada, quan nosaltres vam plantejar que vostès pogués venir avui, dia 8, en aquesta Comissió de Justícia, els tres grups que li donen suport s'hi van oposar, no? I, per tant, li agraeixo sincerament que vostè hagi decidit no fer cas als grups que li donen suport i venir avui en aquesta Comissió de Justícia, no?

Deixi'm que iniciï la meva intervenció reiterant òbviament, com han fet la resta de grups, la condemna pels terribles fets de Berga, també pels fets de l'Hospitalet, per manifestar la nostra solidaritat amb les víctimes i amb les seves famílies, per reivindicar la independència del poder judicial i rebutjar qualsevol tipus de pressió que pugui exercir-se sobre els jutges i per expressar també el nostre total suport als membres del Cos de Mossos d'Esquadra, ara, com en el passat el nostre Grup Parlamentari feia també amb els membres de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de la Policia. I després, si tinc temps, m'hi referiré, no?

Nosaltres, honorable consellera, hem escoltat amb molta atenció el seu relat, no?, amb aquesta llarga llista de minuts i de segons del relat dels fets a partir de les 0:29 hores, no?, quan es va produir la primera trucada. Però és que nosaltres el que volem –per l'altra banda ho hem pogut veure a bastament en els mitjans de comunicació, no?–..., però nosaltres el que ens agradaria saber, honorable consellera, és què va passar abans de les 0:29 hores, no? Perquè el que ha passat després, doncs, bé, ho sabem perquè ho hem pogut veure a través dels mitjans, no? I ens agradaria que ens expliqués què és el que va passar abans, quines eren les ordres que tenien els mossos d'esquadra, no?, quina és l'actuació preventiva que es feia sobre aquests concerts alternatius.

S'ha dit i s'ha escrit que els mossos no hi eren perquè els organitzadors del concert consideraven que era una provocació la seva presència. I jo em pregunto què fa el Govern de la Generalitat, què fa la consellera d'Interior, si qui organitza un concert alternatiu considera que la presència policial és una provocació..., què fa? Simplement fa cas al que diuen els organitzadors o fa alguna cosa més. I, per tant,

volem saber si hi havien o no havien mossos de paisà, en un concert alternatiu que, segons les seves pròpies paraules, podia tenir alguns perills, no?

Miri, vostè ha dit avui que els organitzadors d'aquest concert tenien antecedents policials. I també he pogut veure en els mitjans de comunicació que vostè mateixa deia que no era adequada la presència policial en aquest concert, no? Per tant, si vostè reconeix que els organitzadors d'aquest concert alternatiu tenien antecedents policials, ens pot explicar quin dispositiu especial va plantejar el Govern de Catalunya per tal de controlar d'alguna manera el que passava en aquest concert? I la pregunta és si vostès tenien informació que els organitzadors d'aquest concert tenien antecedents policials, ens pot explicar per què es va autoritzar aquest concert alternatiu?

Vostè ha parlat de les trucades, que no es va entendre..., que quan es va passar la trucada a la regió policial es va tallar..., jo crec sincerament que s'ho han de fer mirar, això del 112. I no només per això, no? Miri, jo li puc..., si m'ho permet, li faig una explicació personal, no? Jo, fa poques setmanes, vaig trucar al 112 perquè s'estava produint un robatori al Carrefour de l'autovia de Castelldefels, i quan em van passar..., em van dir: «Ara li passem...», després que van passar..., bé, ja s'havia produït el robatori, em van passar amb la Policia de Castelldefels, quan aquest centre comercial és al Prat, no? Per tant, jo crec que això també..., pot ser una anècdota, no?, però jo crec que és prou significativa que alguna cosa ha de millorar en el servei del 112, no?

I ens preocupa també, honorable consellera, la inacció dels mossos, no? No dels mossos com a tals sinó de les instruccions que reben els mossos d'esquadra, perquè el carrer, honorable consellera, no pot ser dels violents. I el carrer ha de ser dels ciutadans lliures i responsables, i també de la Policia de la Generalitat, que està al servei dels ciutadans i de els ciutadanes, no? Podem parlar de Berga, però podem parlar, per exemple, de cada vegada que es pinten les parets de la presó Model i els mossos d'esquadra no fan res davant aquests joves o no joves que estan pintant, doncs, aquestes parets. I els mossos s'ho miren des de dalt sense fer cap mena d'actuació, no?, ni tan sols trucar la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Vostè ha dit també que els mossos hereten el rebuig que tenia la Guàrdia Civil. I miri, això sí que em preocupa, perquè vostès d'alguna manera en són també coresponsables, de tot això, no? Perquè al llarg dels darrers vint-i-tres anys, vostès, el partit al qual vostè representa i els que estan avui dia en el tripartit, miraven cap a un altre costat, no? Fins i tot algun..., no dic del seu partit, però sí que algun membre dels partits que estan en aquests moments governant la Generalitat de Catalunya, titllaven de forces d'ocupació la Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia. I, per tant, això té unes conseqüències, que ara mateix estem pagant tots plegats, no?

Vostè diu: «És fàcil fer créixer el rebuig cap a la policia.» I tant, i tant. Vostès ho han fet durant vint-i-tres anys, senyora consellera. Preguntes, iniciatives, sol·licituds de compareixença del tripartit, quan estava a l'oposició, criticant actituds i actuacions dels Mossos d'Esquadra, de la Guàrdia Civil, de la Policia Nacional... I ara, a què ve aquest discurs que ens estan fent? Nosaltres el compartim, però escolti, que sigui el mateix discurs, si us plau, quan s'està a l'oposició que quan s'està al govern. La policia és la mateixa, la comandi un partit de dretes o un partit d'esquerres. I, per tant, la porra, si em permet l'expressió, no és millor quan està comandada per un govern d'esquerres que quan està comandada per un govern de dretes, no?

Siguem seriosos i tots... Facin broma, facin broma, senyor Boada (*veus de fons*), però tots recordarem quan, per exemple, doncs, la policia desallotja immigrants quan governa el Partit Popular..., el que diuen les esquerres, i quan fa el mateix un govern d'esquerres, no? I llavors, tot és justificable i tot és democràticament pur, no?

Miri, jo els demano, de veritat, honorable consellera, que es facin grans d'una vegada, no?, que es facin adults, que assumeixin la seva responsabilitat, que vostès han de tenir molt clar que la policia, sigui la que sigui, està per garantir la llibertat de tots i cadascun dels ciutadans del nostre país, no?

I coses que vostè ha dit, també..., que m'ha sobtat, no? Diu..., vostè ha dit, en un moment de la seva intervenció, que s'ha atacat una comissaria dels Mossos amb un artefacte explosiu i que això no és una cosa, doncs, gaire habitual. Algun dia n'hauré de parlar, no?, perquè, bé, tres-cents artefactes explosius a Catalunya en

els darrers deu anys no són pocs, eh? I sembla que ningú en parla, però hi són, existeixen i s'han produït al nostre país, no?

I vostè tampoc ha fet autocrítica, honorable consellera, i ho lamento, no?, perquè, bé, sé que no forma part potser de la seva doctrina política fer autocrítica, però és que l'hi demanen els seus socis de Govern: «Iniciativa per Catalunya i Esquerra Republicana demanen a Tura un canvi d'actuació de la Policia autonòmica.» I avui no hem vist cap mena de canvi d'actuació, ni de forma de veure o d'entendre la seguretat pública a Catalunya, no? Fins i tot els diputats dels seu propi partit critiquen que no hi havien policies de paisà en aquestes concentracions festives.

Bé, jo crec, honorable consellera, que no podem continuar així. La nostra sol·licitud de compareixença, que s'ha votat avui..., que estem segur que no se substanciarà perquè vostè també ha comparegut avui, parlava de com pensa garantir la seguretat en les múltiples i variades festes que es fan a Catalunya al llarg de l'any, no? Vostè avui ha fet algunes propostes, però sembla ser que ni els seus socis de govern, ni òbviament, pel que he vist, ni Convergència i Unió ni, en aquest cas, el Partit Popular, creuen que vostè estigui fent tot el que calgui per eradicar aquests fets, no?

I, per tant, senyora consellera, nosaltres li diem que l'ajudarem en tot el que estigui a la nostra mà per evitar actituds de rebuig als Mossos d'Esquadra. Estarem al costat, com hi hem estat sempre, de totes les forces policials, ara els Mossos, però abans la Guàrdia Civil i també la Policia Nacional, quan governàvem i quan estàvem a l'oposició, i el que demanem, honorable consellera, és que s'aprofiti d'aquest suport que li donem des de l'oposició per posar els Mossos d'Esquadra on els correspon, que és al servei dels ciutadans i de les ciutadanes de Catalunya.

El vicepresident

Sí, gràcies, senyor diputat. Senyor Masllorens, em demana vostè la paraula? Per quin motiu em demana...?

El Sr. Masllorens i Escubós

Només deu segons per una contradicció, perquè em sembla una mica greu, si m'ho permet, que el senyor Sirera tingui aquesta memòria selectiva i manipuli els fets

només amb el que ha passat d'una setmana cap aquí. Suposo que ell recorda i vostè també, perquè també presidia aquesta sessió...

El vicepresident

Senyor Masllorens, li donem quinze segons, perquè el que no podem fer és entrar en un debat contradictori...

El Sr. Masllorens i Escubós

No, simplement per recordar, perquè en quedi constància, que el senyor Sirera la setmana passada va demanar que aquell mateix dia, 1 de juny, es canviés l'ordre del dia de la sessió, i diu que nosaltres vam votar en contra que vingués avui la consellera. No solament no hi vam votar en contra, sinó que el Govern va presentar sol·licitud de sessió informativa, que és la que estem substanciant. Per tant, simplement per posar les coses al seu lloc.

El vicepresident

Molt bé, gràcies, senyor diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya,

Fitxer 11

...Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president; gràcies, senyora consellera, també, per la seva intervenció. Entendrà que es fa difícil parlar del representant del Partit Popular, quan es fa referència a seguretat ciutadana, perquè arriba un moment de distorsió de la realitat que un no sap ben bé si parlàvem de Berga o de què parlàvem exactament, no? Però bé, de fet, ja hi estem acostumats sobre aquests temes i, en tot cas, ja el sabrà perdonar, i intentaré posar una mica de reflexió i serenitat en tot el que deia.

La primera reflexió o la primera paraula que vull donar és el condol a la família del jove Josep Maria Isanta, i sobretot als seus amics, malgrat que ja ho hem fet, però em sembla que és important avui que parlem d'aquests fets concrets, també que el

recordem. I alhora també la solidaritat als ciutadans de Berga que es varen veure trasbalsats per aquest fet, no?, i em sembla que també és important recordar-lo. Alhora també que vull deixar clar el respecte i la confiança del nostre Grup parlamentari a la policia de Catalunya; em sembla que aquest és un element a tenir en compte, i no només amb els fets que vostè ens ha plantejat. I alhora també volia mostrar el nostre rebuig a les mobilitzacions que va haver-hi davant del jutjat. El que tocava en aquells moments, és possible que hi hagués un rebuig molt important sobre aquells fets, però no pas, com ha dit vostè i que comparteixo tot el que ha dit, que impedissin, evidentment, la lliure capacitat de la justícia a fer la seva feina. El que tocava, tocava molta més serenitat, i fins i tot també alguns polítics que allà hi érem, però en tot cas ara ja és massa tard, en tot cas ha quedat constància del que era capaç de fer aquella mobilització.

Miri, nosaltres no parlarem dels fets, jo no vull parlar dels fets, ja n'ha parlat vostè a bastament, i molt a bastament, i amb aquest minutatge que ens ha explicat, que, amb això, vull dir que nosaltres no tenim cap problema amb l'actitud i l'actuació de la policia, que creiem que ho va fer amb eficiència, en aquells fets concrets i el dia concret, el 28 de maig, i a més a més la justícia aclarirà els fets d'una manera definitiva, i em sembla que nosaltres no hi aportaríem res de nou. Però jo sí que voldria parlar de l'abans i el després. Em sembla, des del nostre punt de vista, potser una mica més interessant.

Jo penso que Berga tenia, i continua tenint, un problema de convivència en aquests moments, entre alguns membres joves d'aquesta ciutat, i aquests amb els mossos. I això és responsabilitat de tots. I vull parlar exclusivament de Berga, perquè jo no comparteixo algunes de les intervencions que han posat en el mateix sac el que ha passat a l'Hospitalet, o el que va passar a Sabadell o en altres llocs; no és el mateix. No és el mateix, les situacions són molt diferents d'un lloc a l'altre i no hauríem de caure en la temptació de posar-les totes en el mateix sac. És veritat que a Berga hi ha sectors de joves radicals alternatius, que, d'entrada, no els hauríem de tipificar ni de bons, ni dolents, sinó que són persones que tenen unes idees, i en tot cas les podem tipificar a partir que les exerceixin d'una manera violenta, aquestes idees. Aquest em sembla que també és un element importantíssim perquè no creguéssim que Berga és

un reducte raríssim, que perquè, com vostè ha explicat, que hi ha sectors radicals, ateneus i independentistes, però en tot cas fan un festival també cada estiu que porta quantitat de gent i no passa absolutament res, almenys que nosaltres sapiguem en aquest cas, no?

Però jo penso que a Berga pot haver-hi –i aquí jo no sé si és feina seva, jo crec que no és feina exclusiva seva, i això seria una visió més de cara al Govern de la Generalitat i a les altres institucions– un problema d'exclusió juvenil en aquests moments. De joves de diferents procedències –vostè n'ha fet una relació d'algunes d'aquestes procedències– que fins i tot tenen relacions complicades entre ells, però només tenen una cosa que els uneix, o unes quantes coses que els uneix: la festa, la diversió, l'esbronc, el cap de setmana, la droga i els insults i l'agressió dels mossos com un element. El fet de la pancarta o la manifestació que vostè ens explicava o ens ha ensenyat, n'era una demostració d'aquest. I aquest és un problema que no és d'aquest dia, ni d'aquesta Patum, sinó que em temo que és un problema que fa molt de temps potser que dura a Berga, i aquí hi ha una primera responsabilitat dels organismes, les institucions, que potser alguns haurien d'haver-ho detectat, haurien d'haver-hi buscat solucions, i no com potser em dona la sensació que potser han mirat cap a un altre cantó. No sé si pel nombre d'habitants, els setze mil, però segur per a aquesta situació, que tothom deu saber-la, només ha de tenir un educador de carrer; no sé si fan falta potser més serveis socials per tal de fer front –després en tornaré a parlar– a aquestes situacions. I fins i tot penso, no sé, potser vostè m'agradaria que m'ho pogués dir, i la policia, els mossos d'esquadra han actuat amb la suficient capacitat preventiva? Preventiva, no estic parlant del dia, eh? Preventiva, perquè també els mossos d'esquadra sabien de sobres quina era la situació en aquests casos. I no vull dir només en la festa concreta, no?, sinó també..., parlant també amb la Junta de Seguretat Local, com vostè va dir, que varen prendre la decisió d'anar a fer aquelles revisions en els diferents bars... Però a veure, aquesta era una situació, suposo, que devia ser copsada també per totes les entitats i institucions de Berga, de quina era la situació. Potser caldria o hagués calgut més actuacions de prevenció, per tal de poder arribar a aquesta situació, no?

I he dit de prevenció, i vull parlar de futur, només tres qüestions, que, potser és veritat, unes li tocaran a vostè potser molt més intensament, altres, potser al Govern de la Generalitat també, no? Cal una política de cohesió juvenil a Berga, a la ciutat de Berga. Qui ho farà? A mi em sembla que tenim clar que cal aquestes diferents activitats juvenils, i més confrontades entre ells molt sovint i amb aquest només units per unes qüestions molt concretes i en alguns casos violentes. Qui ho farà? El serveis socials de l'Ajuntament amb un educador de carrer? Serà complicat o hauran de pensar-s'ho a l'Ajuntament, potser destinar bona part dels pressupostos a fer aquesta funció i no potser a altres, no? No sé si també el Consell Comarcal del Berguedà, que també té funcions d'aquest tipus. No sé, fins i tot el Govern de la Generalitat també haurà d'intervenir aquí. Cal dinamitzar les relacions entre els grups confrontats que hi ha en aquests moments a Berga, perquè ara ens ha passat això, ara passarà un temps, segur que no passa res, però qui diu que no pot tornar a passar una situació d'aquestes si no anem a l'arrel del problema, que és aquesta situació de manca de cohesió juvenil.

Però alhora també, el segon aspecte de futur: la formació dels policies, de la nostra policia dels mossos d'esquadra. Allò que sempre hem parlat de la necessitat que sigui una policia de proximitat, que sé que s'estan fent coses en aquest sentit, però no acabem de tenir-ho, potser d'arribar-hi. No sé si ja han donat instruccions formatives per gestionar casos com aquests, perquè evidentment, això no s'improvisa, cal molt de temps. No sé si la policia –i no sé si vostè m'ho podrà dir– té veritablement uns criteris per relacionar-se amb els adolescents, la suficient habilitat per a situacions que vostè ha explicat. A vegades, i tenia raó vostè que, a vegades, el consum ni d'alcohol, ni de drogues, hi ha una permissivitat fins i tot a tots els nivells, eh?, no solament entre els joves, sinó també entre la família, etcètera. Potser sí que... No sé si podríem tenir, en totes aquestes qüestions, tenir molt en compte des del punt de vista de la policia. Segur, si vostès ho fan en aquests moments, ens ho podrà explicar, i si no, potser podrà fer una reflexió conjunta.

I el tercer aspecte, sobretot no entrem altra vegada, que sí que he sentit algunes declaracions, no sé si s'ha dit aquí, que eren potser de l'alcalde o alguns altres càrrecs, sobre el tema de modificar la Llei. O sigui, no toquem la Llei. El que hem de

fer és una aplicació sensata de la Llei. I quan dic una aplicació sensata, no el que s'ha fet del 2000 al 2002, a través de la Llei, en temes de la Kale Borroka, que el Partit Popular la va endurir de tal manera que és ineficient en alguns casos. Jo crec que és un element importantíssim, i sobretot no tinguéssim la temptació de rebaixar l'edat penal, si és que algú té una temptació, que ha de seguir de catorze a setze, com mentrestant està a catorze a divuit. Que ningú tingui aquesta temptació, perquè em sembla que encara seria pitjor. Jo crec que aquesta Llei, amb un reglament ben fet i amb mesures alternatives. Vostè ho deia, senyora consellera, quan deia: «És clar, la reincidència..., però com que només hi ha mesures, diguéssim penals, i aquestes mesures alternatives no acaben de posar-les, no?, la mediació, la llibertat vigilada, el treball en benefici de la comunitat... Potser hagués anat bé, a alguns d'aquests individus que vostè ens ha plantejat, pel tipus de delictes que cometien, no?, potser... I en canvi, no es fa això, I d'aquesta manera, potser la policia també tindria més fortalesa. Tenia raó vostè, que, quan torna a sortir al carrer, quina culpa té la policia? La policia no té la culpa, en tot cas és el sistema, i el sistema judicial. Però vull dir que tampoc no caiguéssim en la temptació de dir ARA: «El que cal és reformar la Llei, perquè... Vinga, tots a la presó!» No, no, no ens en sortirem amb aquesta situació, sinó que mesures alternatives per a aquests tipus de delictes que vostè explicava, de totes aquestes persones que tenien els antecedents. Per cert, no pas els organitzadors, sinó les persones que estaven empresonades o que estaven en els fets, doncs em sembla que serien elements importants.

Aquestes serien les propostes de futur, que, no sé si vostè me les podrà respondre totes; en tot cas, són propostes nostres que vostè no sé si podrà dir-ne alguna cosa, però sí que ens interessava a nosaltres la prevenció i el futur, com uns elements perquè Berga torni a ser recordada –i així ho esperem tots– per la Patum, i no pas pels fets que varen passar durant la Patum.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident

Gràcies, senyor diputat. Honorable consellera, té la paraula per respondre als grups parlamentaris. Quan vulgui.

La consellera d'Interior

Bé, moltíssimes gràcies. No sé si us respondré per l'ordre adequat; tal vegada, si m'ho permeten, ho faré en l'ordre invers de com s'ha plantejat.

Jo he explicat en l'apartat final, perquè he dit que no es pot comparèixer només per relatar uns fets, sense fer propostes concretes i sense intentar tornar a obrir les finestres a l'esperança, però ho he explicat, que, de manera excepcional, la Direcció General de Justícia Juvenil, que té un conjunt de mediadors molt professionalitzats, donaria suport als serveis municipals, i també s'incorporaven en aquest equip experts en drogodependències, i també en allò que pugui ser útil els membres dels cossos especialitzats de la policia de la Generalitat en temes de conflictes juvenils, i que s'intentaria fer un grup multidisciplinar que intentés treballar sobretot amb els sectors de marginalitat. Però treballar també en una cosa que a mi no em fa cap angúnia de dir-ho: és veritat que aquests sectors viuen de comercialitzar amb droga, però hi han uns altres sectors que els la compren. I per tant, quan jo he parlat a l'inici de tot, de la definició de la popularització sense rebuig social de l'alcoholisme i la drogoaddicció en sectors juvenils, encara que sigui esporàdicament el cap de setmana, doncs és important, no només a Catalunya i a Espanya, és important a molts indrets del món, i és una cosa que ens hem de replantejar molt. Jo crec que hi ha molts pares que, a més, no saben exactament quin concepte de lleure artificial utilitzen els seus fills. I quan dic lleure artificial és que, finalment, pensen que si no és col·locant-se de substàncies que els fan sentir una felicitat artificialitzada, doncs no és possible la festa, no? Bé, doncs totes aquestes coses, jo he intentat explicar-les en l'apartat de propostes.

I li dono la raó a vostè, cal fer un conjunt d'actes de prevenció i de polítiques de cohesió juvenil, i d'intentar que l'Ajuntament, amb el suport que ja he anunciat, tingui una dotació d'equips de suport comunitari que faci més possible aquest treball transversal en una societat que ha viscut, o que s'ha sentit colpejada per una cosa fonamental i que a tots ens dol enormement, que és la mort d'una persona jove. Però que, com ja he dit abans, i coincideixo amb vostès i ho he dit, cal singularitzar el tema de Berga, perquè té un pòsit antic que li dóna unes singularitats, i no és, per tant,

equiparable una cosa que s'ha fet, jo crec que amb una excessiva lleugeresa, amb un problema que hi hagi hagut amb uns pre-adolescents en un centre educatiu d'Hospitalet. S'ha barrejat, perquè cronològicament ha coincidit. I s'ha començat a parlar de bandes juvenils com si aquesta cosa fos una cosa molt fàcil.

Crec que la policia de la Generalitat té una unitat d'anàlisi de violència juvenil i de violència juvenil organitzada i de què és una banda juvenil, que tenen un mateix codi de comportament, una mateixa estètica, un mateix llenguatge, uns mateixos objectius, i que, algunes vegades, una part d'aquest codi és violent, molt més desenvolupat que altres, i hi treballem perquè ens preocupa.

Algú voldria que, de la responsable de seguretat d'un govern en sortís una afirmació de: «Miri, ens preocupa tant, hi dedicarem tants d'esforços comunitaris, municipals, de mediadors de justícia juvenil, que no tornarà a passar mai més.» Jo tendeixo molt a ser molt prudent, entre altres coses, perquè aquests dies, com es poden imaginar, m'he repassat quantes baralles tumultuàries amb resultat de ferits greus i de morts hi ha hagut. I escoltin, Déu n'hi do, eh? I no ara, sinó en anys anteriors. No en responsabilitzo els governs anteriors, només relato que hi han sigut. I per tant, estem davant d'un problema que, crec que si algú es posés aquí i prometés que no tornarà a passar, la societat no el creuria, i m'estimo més ser sincera. Ara, efectivament, jo he explicat, entre les coses..., aquest programa és un programa certament ambiciós, en què hi participa Justícia, i que hi participen tots els agents comunitaris, i per altra banda també he parlat que reforçaríem, amb els recursos que calgués a l'àrea bàsica policial, en el sentit de recursos especialitzats...

Fitxer 12

...[en] algun moment fa falta, i al començament de la meva intervenció ho he dit, que a vegades una part de la societat renuncia a saber què és el que està passant en uns contenidors de la nit, en uns contenidors d'espai joves, en uns contenidors, hi és bo que no hi renunciem. Per què? Perquè en el moment en què apareix la realitat del que està dintre d'aquests contenidors a vegades apareixen signes de molta violència.

Per tant, del que el representant d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, és a dir, el senyor Boada, ens ha dit només dir-li que, miri, jo no tendeixo a dir que la llei s'ha de canviar, en tot cas, el que sí que vull dir-li clarament a la societat és que a qui devalua més i a qui fa més mal no trobar una solució correctament i ideològicament adequada a la reincidències és a la policia, perquè, efectivament, com vostè ha dit, les persones es pensen que és la policia qui els ha deixat anar al cap d'una estona, i la policia els ha posat a disposició judicial, no?, i aquí hi ha un cas claríssim, el dia anterior s'havia posat a disposició judicial i no s'havia considerat, doncs, que el risc social fos tan elevat com perquè s'empresonés i, per tant, al cap d'unes hores estava fora.

Bé, no sé quina és la solució, possiblement cap de les que s'han dit fins ara, el que sí que potser s'hauria d'analitzar és que la suma de faltes, una determinada suma de faltes, adquirissin la consideració de delictes. Per què? Perquè hi ha tal quantitat de gent que reincideix en faltes, faltes, faltes, faltes i que no es pot actuar amb ells, però això ja he dit abans que no em pertocava a mi dir-ho, jo no sóc la consellera de Justícia, d'aquests temes no sóc experta, però la reincidència provoca una devaluació de l'acció de la policia i vull que la societat ho sàpiga i que, doncs, sàpiga en quin marc ens movem.

Pel que fa al representant d'Esquerra Republicana, que ens ha parlat de «això no va ser una baralla, va ser una agressió.» Jo, en tota la meua intervenció, a més està repassat, parlo d'agressió tota l'estona perquè estic d'acord amb vostè. A no ser que li trobem un mòbil que fins ara no li hem trobat, no si hi ha un mòbil que sigui clar i, per tant, hi ha algú que té ganes de provocar i en el moment en què aconseguix que algú respongui a la provocació, doncs, senzillament agreeix. Agreeix amb armes blanques, intenta, probablement, jugar i no provocar lesions greus però en el cas del Josep M. Isanta li provoca una ferida incompatible amb la vida i mor al cap d'una estona.

Per tant, jo he parlat tota l'estona d'agressions, sembla que en això coincidim, i pel que fa als agents de paisà, és a dir, aquests serveis que es fan de manera no uniformada, jo els hi he explicat en el dispositiu i els hi he dit exactament: a les zero

trenta-tres una de les patrulles que anava amb uniforme i amb vestit deixa d'anar amb uniforme i amb vestit i es passa a fer patrullatge vestit de paisà i, si em permet, i atès el secret de sumari a què abans ha fet menció, hi ha un altre equip que no és de l'àrea bàsica policial de Manresa que també està fent serveis vestit de paisà, eh? Fins aquí la informació, però no és veritat que no hi fossin, hi eren.

La pregunta que em feia concretament de «van haver-hi incidents molt abans?» Miri, jo l'únic lloc on he vist aquesta afirmació que al voltant de les vint-i-dues hores es van produir incidents importants és en un document que es diu *Manifest de les entitats juvenils berguedanes*. Me'ls he llegit tots, he mirat d'entendre i encara que no compartís llegir-me tot el que ha aparegut a l'entorn d'això, és en l'únic lloc on ho he trobat, i si aquests grups ho tenien tan clar no entenem per què no es van posar en contacte amb nosaltres. És més, sincerament, si van veure que es produïa una acció coordinada, conjunta d'un grup que tenia ganes de bronca i que estava provocant aldarulls, si em permet, crec que tenien l'obligació de dir-ho a la policia, si no ho volien dir als Mossos d'Esquadra ho podien haver dit a la Policia Local, però no consta cap trucada a la Policia Local, ni dels Mossos i en el patrullatge, que no deixen de fer mai els Mossos movent-se per dintre Berga, no veuen aquesta baralla que en l'únic lloc que apareix escrita és en un manifest d'entitats juvenils berguedanes. Ho dic amb tota claredat perquè crec que a vegades es generen dubtes, tal vegada voluntàriament, no?, allò de «sabien i en canvi no feien...» No, mai, escolti, ningú va trucar ni a la Policia Local ni als Mossos, per tant, potser podien haver-ho fet i no ho van fer, cada u amb la seva consciència del perquè ni tan sols no es trucava als Mossos, si és que hagués arribat a passar, eh?, que no en tenim constància.

Pel que fa algunes coses de les que ha dit el senyor Daniel Sirera, li dic amb tota la serenitat, amb tota la responsabilitat, amb tot el meu respecte, però vostè té com una certa especialitat a interpretar i a canviar les coses que passen i que es diuen. Miri, jo no sóc qui per parlar en nom dels grups parlamentaris perquè en aquests moments no sóc diputada d'aquesta cambra i els grups parlamentaris ja han parlat, en tot cas, el que sí que li recordo és que el mateix dia que vaig comparèixer pel tema dels focs forestals vaig manifestar en un moment en què el president em va donar la paraula que si calia després d'aquella sessió sobre el dispositiu per a la campanya forestal

aquell mateix dia estava disposada a comparèixer. Deixo constància. Ja que vostè fa aquestes coses perquè quedi constància en acta jo faig constar en acta que aquell mateix dia, d'acord?, per tant, no vulgui dir que hem intentat ajornar o no sé què. Una.

Dues, què va passar abans de les zero vint-i-vuit hores amb cinquanta un segons? No sé a què es refereix, en tot cas, abans de les zero vint-i-vuit hores cinquanta-un segons no hi va haver ni cap visualització per part de totes les patrulles que formaven part del dispositiu d'aquella nit, ni cap trucada, ni cap avís, ni cap bar, ni cap persona que notifiqués que estava passant a la ciutat quelcom diferent del que consisteix una festa major en la qual hi ha, entre altres coses, atraccions de fira i un concert que s'està preparant i estan fent proves de so perquè començarà més tard. Per tant, si vostè té informació de què va passar abans de les zero vint-i-vuit cinquanta un minuts ens la dóna i estarem molt agraïts, però no hi ha cap altra.

Diu: «no hi eren perquè els organitzadors deien que si vostès es presentaven en aquella zona era una provocació.» Miri, ho lamento perquè això em sembla que m'ho va dir fa una setmana i jo avui en la meva intervenció he intentat deixar clar i, a més, diu explícitament, en cap cas aquesta actitud que té, per cert, que també ha tingut cura suficient de dir sempre un grup de joves de Berga que no és, ni molt menys, tota la joventut de Berga, aquesta actitud que té no ha condicionat ni condicionarà mai l'organització del serveis policials en el sentit de dir «aquí no ens hi acostem», millor dit, no hi ha bosses d'impunitat, allà on creiem que hi ha problemes hi anirem. I aquesta és la causa de la manifestació del novembre de l'any passat, perquè la policia va en zones en les quals hi ha lleure i en canvi, doncs, escorcollem i trobem el que trobem. Per tant, no hi haurà bosses d'impunitat, no pensem deixar d'anar-hi.

És més, havíem portat una ubicació de les patrulles que si vol, doncs, encara la podem mostrar, i veurà com al voltant de la zona on hi ha l'activitat festiva de la Patum hi ha un conjunt de patrulles designades a patrullar tota la zona. És més, jo ja he explicat en el dispositiu que molt a prop del lloc on es produïa el concert hi havia el que nosaltres n'hi diem un punt estàtic, que consistia en una furgona, que es veu, eh?, i sis agents, i estava col·locada deliberadament en un punt fix i estàtic, això ho fem també en altres fires de festa major o en altres lloc on hi ha grans concentracions

de persones perquè a vegades algú potser no sap el número per trucar, algú..., però, en canvi, sap que en aquella punta hi ha els Mossos i ens vénen a buscar «escolta'm que passa tal cosa...» Bé, ningú ens va venir a buscar però hi érem, i a més de la patrulla estàtica hi havia quatre patrulles més donant voltes per la zona que es va produir això. No és veritat aquesta afirmació que no hi érem perquè els organitzadors ens diuen provocadors, no és veritat.

Jo crec que la cobertura policial era adequada. No he parlat dels antecedents policials dels organitzadors, he parlat dels agressors, no he parlat dels antecedents dels organitzadors, i mirin, el del 112 ens ho farem mirar, que diuen vostès, perquè ens l'hem trobat certament malament. Ens ho farem mirar tant que els hi anuncio que abans de final d'any ho podem debatre entre tots els grups parlamentaris perquè ho formularem en forma de llei. Quins són els serveis que prestarà i quins deures ha de complir davant de la ciutadania, en forma de llei, com a obligació clara, perquè no sigui només una cosa que no se sap massa bé on està i que és número que no se sap ben bé com funciona, per tant, els hi anuncio jo abans que vostès m'ho reclamin, en forma de llei, però el que hi ha de 112 no funciona, ho vaig dir el primer dia que vaig prendre possessió del càrrec i vaig comparèixer davant d'aquesta Comissió. Però vostès s'han equivocat perquè resulta que la trucada de les zero vint-i-vuit cinquanta un no es fa al 112, per tant, culpabilitzar el 112 quan la trucada de les zero vint-i-vuit amb cinquanta-un no es fa al 112 és, m'entén?, és anar-ho a buscar molt. Li dic que sí que hi ha una trucada al 112 més tard, hi ha una trucada al 112 que la persona que ha estat trucant al 112 i els hi diu: «escolti'n que aquí a Berga hi ha una baralla. Bé, diu, perdonin, mirin penjo perquè els Mossos ja han arribat», i, per tant, queda la confirmació que a cinquanta sis minuts, com a mínim, ja estàvem allà, per tant, era un sistema de confirmació, però no era al lloc de la trucada de les zero vint-i-vuit cinquanta-un. Després, en resposta de la senyora de Gispert li diré exactament què passa amb aquesta trucada, eh?, però no era aquesta.

Jo vaig dir i ho torno a repetir, que vam heretar un rebuig d'aquests grups minoritaris antisistema que veuen en la policia i en aquells que volen aplicar les lleis i que representen les institucions democràtiques, vàrem heretar el rebuig que tenia la Guàrdia Civil, i si en lloc de Mossos d'Esquadra a Berga hi hagués anat el cos

Nacional de Policia, el cos Nacional de Policia hagués heretat aquest rebuig. Per què? Perquè hi ha una part d'aquests sectors molt radicalitzats que són molt llibertaris i que són molt anarquistes, jo els he llegit unes quantes consignes, és la seva ideologia, que diu, senzillament, no volem cap policia, i ho dic des d'aquest punt de vista. És a dir, la primera pancarta que es planta davant de la comissaria és «Ni Guàrdia Civil de l'Estat, ni Mossos de la Generalitat», per tant, no ho dic en un sentit pejoratiu, alguns ho han volgut interpretar en un sentit pejoratiu, jo ho dic i ho relato com un fet –com un fet. Aquests col·lectius no reconeixen les institucions democràtiques, no reconeixen l'expressió d'aquells responsables de fer complir les lleis i d'establir un ordre democràtic i una convivència basada en aquestes normes que són les lleis i, per tant, no reconeixen ni la Guàrdia Civil, ni el cos Nacional de Policia, ni la Policia Municipal, ni els Mossos d'Esquadra i, per tant, com que a Berga els Mossos d'Esquadra hi són, tenen una comissaria i són molt evidents, doncs, són diana no només de les seves crítiques, sinó molt sovint, a vegades, de les seves agressions.

La porra no és millor si la comanda un partit de dretes o d'esquerres, o sigui, això és una afirmació seva no meva –no meva, no meva. En tot cas, el que sí que em sembla que és bo que diguem, és que l'acord que en el seu moment s'arriba per part del Govern de la Generalitat en una etapa en què la composició del Govern de la Generalitat no era la que és, a l'Estat sí que hi havia un partit que és el que és avui també, respecte al desplegar una policia autonòmica que sigui una policia integral és un bon acord, i aleshores, com que Catalunya té una superfície molt més àmplia que Euskadi i té molts més habitants i té zones rurals molt àmplies i zones urbanes molt denses, doncs, el període de desplegament és molt més llarg del que va ser l'ertzaina al País Basc, però que la línia o que l'acord aquest és un acord correcte i...

Fitxer 13

... adequat. I, en tot cas, per la meva experiència, no de consellera sinó d'altres responsabilitats anteriors, li puc dir: crec que els anys en què el Partit Popular va estar en el Govern de l'Estat tenia un cert discurs de seguretat molt contundent, però en canvi de mitjans a les policies, molt poquets, eh? De mitjans a les policies....., molt

poquetes, perquè qui els parla havia a vegades pagat la gasolina perquè poguessin sortir a patrullar la Guàrdia Civil. I això ho feien molts ajuntaments de Catalunya, eh? Per tant..., o sigui, una cosa és el discurs i la defensa dels cossos, que hi han bons professionals a tots els cossos..., l'altra cosa és els mitjans que els donem per actuar.

En aquest cas, Catalunya, en els seus pressupostos, està fent un esforç perquè la Policia autonòmica tingui mitjans per actuar. I és bo que la policia, si volem que sigui complidora de totes les responsabilitats que la societat de mica en mica li va entregant, i que jo ja he dit que a vegades els les entrega com a primera trinxera, quan no hauria de ser la primera trinxera, i que abans hi ha d'haver un conjunt d'estructures, com són la família, els municipis..., és que si ho dic així, sona al discurs d'altres temps..., però bé, la societat propera, les associacions, les entitats, la comunitat educativa..., i que la policia hauria de ser un últim record. Si a vegades ens entreguen els adolescents o els preadolescents amb problemes, com si nosaltres fóssim els primera a haver d'atendre aquest tipus de problemes. Crec que hi ha moltes coses socials que no són necessàriament policials, d'entrada. Per això li he explicat, una i una altra vegada, doncs, quin és el dispositiu de treball social que es muntarà a Berga arran d'aquests fets.

Diu que no forma part de la meva manera de ser fer autocrítica, i que me la demanen fins i tot els socis. Bé, jo no sé si vostè pretén que jo vingui amb un fuet i em flagel·li, perquè..., al contrari, jo he parlat que em sembla que tots els responsables d'un cos policial han de tendir a reconèixer que en algun moment es pot no actuar correctament. I per això s'ha de revisar fins l'últim detall i fins l'últim minut què és el que s'ha fet en una situació com aquesta. I, per tant, que estic disposada a exercir l'autocrítica sempre que faci falta. Ara, quan el relat dels fets és el que és, no veig per què hem de dir: escolti, ho hem fet fatal. He dit que no ho hem fet fatal, que ho hem fet bastant bé, i que amb la col·laboració dels organitzadors del concert, segurament les coses haurien anat encara molt millor.

Malauradament, el crim, l'apunyament d'en Josep Maria no es va poder evitar, com no s'han pogut evitar en algunes altres festes, com no s'han pogut evitar a vegades alguns apunyaments en zones comercials de Barcelona, envoltats de milers de

persones. Perquè sap això de l'abraçada de l'ós, què vol dir? Que algú s'acosta i t'abraça com si fos un amic de tota la vida i et clava un ganivet, i la persona que hi ha al costat no ho veu.

Per tant, hem de dir les coses pel seu nom. I hi insisteixo molt: la consellera actual d'Interior no prometrà de manera populista i fàcil, perquè a tothom li caigui bé, que no tornarà a passar. Intentarem que no torni a passar. Li asseguro que a partir d'ara els dispositius en aquest tipus d'activitats festives en què es reuneix moltíssima gent, doncs, seran molt ben pensats. Però la promesa que no tornarà a passar mai més..., espero que no la faci vostè i tampoc que no portem les coses a la situació que les ha portat..., no només, per cert, el seu candidat a Galícia. Dic «no només, per cert» perquè hi ha hagut gent aquí a Catalunya que també ho ha dit, i que ha arribat a comparar això amb la *kale boroka* i coses d'aquest tipus. Espero que no ho arribem a portar aquí, que siguem capaços d'asserenar els ànims i, per tant, de parlar amb tranquil·litat de quina és la situació a Berga.

Finalment, escolti'm, tenim un objectiu comú. Espero que el puguem complir. Vostè diu: «Jo vull uns Mossos d'Esquadra al servei de la ciutadania de Catalunya.» Que la seva professionalitat sigui inqüestionable –hi afegeixo jo– siguin quins siguin els canvis que es puguin produir en el seu comandament polític. Per tant, el millor que podem fer amb la Policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra, és que sigui un cos reconegut per la seva professionalitat i que mai ningú posi en qüestió aquesta professionalitat en funció del color de la persona que en tingui la responsabilitat política en cada moment. Aquest objectiu jo crec que el podem compartir i, per tant, jo no crec que hi hagi, efectivament, porres millors..., de dretes i d'esquerres. Sí que n'hi han de diferents, molts diferents, entre una democràcia i una dictadura. D'acord? Molt bé.

I pel que fa a la intervenció de la senyora Núria de Gispert, que demanava un treball multidisciplinar, jo els insisteixo que en la meva intervenció ja l'he explicat i que aquest treball ja hi és. Per altra banda, ha fet referència a un estudi que es va fer entre Interior i també Justícia Juvenil i Educació. Li he de dir que el coneixem perfectíssimament, i no només el coneixem sinó que en aquest moment s'està

revisant i s'està fent una segona edició adaptada als condicionaments i als fets més recents. I, per tant, s'està treballant molt, i jo diria que molt bé, en la identificació de què són fets aïllats, de què es pot considerar codi de conducta d'un grup organitzat o no, què és una banda, etcètera. Per tant, no només el coneixem sinó que, hi insisteixo, n'estem fent la segona edició, i en la mesura del possible s'intenta aplicar.

I en el que sí que discrepo –hi discrepo de manera importantíssima– és que no siguin compatibles la tendresa en les actuacions assistencials que fan els mossos d'esquadra, amb la fermesa en l'actuació de perseguir els agressors, els assassins, els violadors, els... Em sembla que són perfectament compatibles. És més, que aquest és el model de policia que a nosaltres ens agradaria que Catalunya tingués. I que cada dia la policia de Catalunya fa un conjunt d'activitats que tenen que veure amb la tendresa, i que sovint baixen a baix d'un barranc i intenten treure amb vida, doncs, persones que el seu cotxe ha caigut daltabaix, i que sovint, doncs, arrisquen la seva vida i intenten entrar dintre d'un local que hi han problemes, i treure'n la gent, i aquestes coses tenen molt que veure amb la tendresa. I el fet que tinguin molt que veure amb la tendresa i que estiguin protegint persones i que s'hagin salvat moltes vides gràcies a l'acció dels mossos d'esquadra no té res a veure amb la decisió política i professional dels que configuren avui..., política, de qui té la responsabilitat política, i professional, dels qui configuren avui el Cos de Mossos d'Esquadra..., a ser molt fermes, a no cessar en el nostre treball de perseguir el delicte colpidor, el delicte gravíssim, l'execrable, l'organitzat, el de dimensions internacionals, que ens toca també fer-hi front cada dia.

Mirin, allò del minutatge..., he sigut molt llarga –jo penso que fins i tot excessivament llarga–, perquè pretenia que no quedessin dubtes sobre el minutatge. Però resulta que vostè, senyora de Gispert, ha tornat a treure el tema, perquè tornin a quedar dubtes sobre l'actuació..., i per tant sobre el minutatge. Hi ha un problema tècnic perquè la trucada no arriba a la Central Regional de Comandament. Bé, la Central Regional de Comandament no és a Berga, és a Manresa. Per què no arriba? Doncs, perquè tècnicament aquest país –Espanya sencera– no té resolta una cosa, que espero que algun dia es resolgui, que és que els telèfons de tres xifres –el 061, el 092, el 085, el 080–..., fets des d'un mòbil, vagin al lloc més proper. I acostumen a

anar a la central. Per tant, aquest és un problema que vostè hauria de conèixer perfectament, que no entenc com l'utilitza avui aquí, però en tot cas no és possible tècnicament l'«enrutament» de caràcter provincial o de caràcter comarcal o de caràcter... Bé, en això hi estem treballant en aquests moments tècnicament, hi estem treballant. Però no és un problema que tinguem...

I això, també ho vull deixar clar, no endarrereix ni un moment..., i m'agradaria que m'escoltés, m'agradaria que m'escoltés perquè de tant en tant tinc la sensació que vostè critica però després, quan jo li explico coses, no m'escolta. La trucada que es rep a la central del 088 és a les 0:28 i 51 segons. Aquesta trucada s'intenta passar a la central de Manresa, i en aquest passar-li es talla. D'acord? Però jo ja he explicat perfectíssimament que a les 0:35 s'envia una patrulla a la zona –amb caràcter preventiu, per cert, per aquells que demanen que es faci una acció preventiva–, s'envia una patrulla, perquè es diu: «Bé, mira, encara que no hàgim entès la trucada, com que ens està parlant d'una arma blanca, serà millor que hi anem.» La patrulla dóna dues voltes senceres al recinte –dues voltes senceres–, posa els pilots per fer-se veure –allà, a més a més, acostumen a fer-se veure, i a més se senten, perquè hi ha gent que crida quan donen la volta–, i ni la persona que havia fet la trucada ni ningú ens assenyala que hi hagi un conflicte. I, com es pot imaginar, els mossos, quan donen la volta, doncs, miren. Per tant, a i 35 minuts –0:35-39 minuts– no hi havien aldarulls i no hi havien baralles. No n'hi havien.

Però a més, li explicaré una cosa que abans no li he explicat, i que em sembla que no ho he explicat fins ara i, per tant, m'agradaria que prestessin tots atenció, perquè s'esvaeixin d'una vegada per totes aquests dubtes de: «Escolta'm, però hi van anar?», «No hi van anar?», «Van fer el que havien de fer?», «No van fer el que havien de fer?», «Ui, això és dubtós»..., i que alguns alimenten. El mòbil amb el qual es va trucar tenia, evidentment, un número, i aquests dies, doncs, hem pogut contactar amb la persona que el va utilitzar. La persona que el va utilitzar no era el titular del mòbil, era una altra persona..., que els unia una relació d'amistat i que en un moment determinat va utilitzar aquell mòbil i va fer la trucada. Bé, aquesta persona, que no ha tingut cap inconvenient a explicar als mossos..., i, per tant, s'ha fet una ampliació de diligències –[#] això és nou–, s'ha fet una ampliació de diligències..., en aquesta

ampliació de diligències hi figura i es fa constar explícitament que aquesta persona no torna a insistir a trucar perquè la persona que li havia semblat que portava una navalla no provoca cap mena de problema, no hi hac aldarull, veu que els mossos vénen, veu que donen una volta, com que tot està tranquil, ell decideix no fer cap més actuació i, per tant, reconeix que els mossos hi van, que la situació és tranquil·la i que no hi ha aldarulls.

I els pregaria que no creéssim més dubtes sobre aquesta actuació. No hi ha més aldarulls, i com ja els he dit, estem en aquell recinte fins a les 0:42 minuts amb 47 segons. O sigui, que aquesta situació..., que quan van arribar ja era massa tard... No, no, es va fer una acció preventiva claríssima, i cap dels organitzadors, suposant que fossin tan conscients que tenien un grup allà que els estava provocant, cap dels organitzadors es va dirigir a les patrulles que van entrar dintre del recinte a donar la volta. Quedi clar, i quedi clar, si pot ser, per sempre més.

Diu: «Vostè va dir que la funció preventiva no va funcionar.» Miri, jo vaig dir en un diari, efectivament, que si la funció preventiva de la policia –de les policies en general– funcionés, no hi haurien delictes. És evident i clar. Si la funció preventiva funcionés tan bé, no hi haurien violacions, no hi haurien atracaments, no hi haurien atracaments i no hi haurien assassinats. Vostè es va quedar, com jo dedueixo, amb el titular, i no va llegir l'entrevista, perquè l'entrevista deia literalment això: «Quan es produeix un delicte és evident que la funció preventiva ha fallat.» Però la funció preventiva de la policia no és perfecta, perquè si no, si fos tan perfecta –que no existeix enlloc del món, senyora de Gispert, no existeix enlloc del món– no hi hauria delicte, i malauradament n'hi ha. Per tant, lamento que vostè es quedi en els titulars.

Fitxer 21cjd14

Pel que fa a la descoordinació manifesta entre la policia local i l'alcalde, vostè vol que nosaltres aquí ens posem a jutjar un càrrec que no està present i que pel que fa a la relació amb els Mossos d'Esquadra no en tenim cap queixa. Ha presidit les juntes locals de seguretat quan ha convingut. I pel que fa a la dispositiu de la Patum, l'hem fet de comú acord entre la policia local i els Mossos d'Esquadra. I, per tant, no em

sembla que em correspongui a mi dir, contestar una pregunta que diu: «Va fer el que havia de fer?» Pel que fa a la coordinació de la policia, que és dependència de l'Ajuntament i la coordinació amb els Mossos d'Esquadra, es va produir.

«Eren necessaris més dispositius, mancaven efectius?» Miri, jo crec que amb els efectius que teníem si se'ns hagués indicat perfectament aquest grup i si els organitzadors del concert ens haguessin col·laborat amb identificar-lo en el moment que es van adonar que estaven allà dintre i tenien ganes de muntar *bronca* i els estaven provocant, en teníem suficients. Amb molts pocs minuts, després de conèixer que s'havia produït una baralla, estàvem allà. És a dir, es coneix la baralla a les 0:54:05 –a les 0:54:05– i nosaltres entrem a les 0:56:15. Si això se'ns hagués dit abans que s'hagués començat la baralla, hi hauríem anat. I si se'ns hagués dit quan hi vam entrar amb caràcter preventiu a la primera trucada del ciutadà, ho hauríem pogut probablement estalviar. Per tant, no és un problema de dispositius.

I, finalment, a l'hora d'alimentar rumorologia per intentar crear dubtes sobre la policia de la Generalitat, que ja li he dit moltes vegades que jo lamento molt que vinguin de vostè a més a més, eh?, l'entrada a Barcelona suposarà que es trauran efectius d'altres zones i, per tant, crearem problemes de cobertura policial en altres zones de Catalunya. Doncs, no, la resposta és no, sense matisos.

Em sembla que amb aquestes qüestions he respost a totes les preguntes d'aquest primer torn. Els agreixo, de totes maneres, les aportacions que han fet, entre altres coses, perquè això ens obliga a tornar a remirar i a pensar totes les coses que hem fet durant aquests dies. Per tant, moltíssimes gràcies.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies, consellera. Hi ha algun grup parlamentari que vulgui efectuar alguna matisació o aclariment? Bé, en tot cas, si algun grup vol utilitzar aquest torn de rèplica, donaríem un màxim de dos minuts. I seríem també el màxim de rigorosos en l'aplicació del temps.

Me demana la paraula la senyora de Gispert, per part de Convergència. Té la paraula.

La Sra. de Gispert i Català

Moltes gràcies, president. En primer lloc, consellera, vostè ve aquí a una compareixença, no ha de dir què ha de fer cap diputat ni cap diputada. Vostè pot escoltar o pot parlar quan li toca, però el que no pot dir és el que ha de fer una altra diputada. Això d'entrada.

Després, algun aspecte, amb dos minuts poc es pot dir, però potser sí que era problemes de dispositius, potser sí: van trigar mitja hora, per manca d'una trucada, per dificultats en les trucades, pel que sigui, però es va trigar mitja hora i potser si hi haguessin policies no uniformats, això no hauria passat.

I vostè diu «precisament, hi han algunes d'aquestes preguntes que m'estranya que vinguin de vostè.» Home, precisament per això, perquè jo tinc la sensació que la policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra, la moral no la tenen molt elevada. I que tot el que s'està preparant per a l'entrada a Barcelona, doncs, realment deixa bastant de desitjar. Dit per vostè, ja li he repetit en alguna altra ocasió, dit per vostè. S'han adormit i l'entrada a Barcelona, doncs, no tindrà l'èxit que hauria de tenir amb els recursos i amb els mitjans necessaris.

Em satisfà la reedició d'aquest estudi, perquè a preguntes nostres vostès contestaven que no era necessari reeditar-lo. Per tant, suposo que aquests dies els ha servit per fer deures, per estudiar i per veure tot el que hi havia de positiu en el Departament. I aquest estudi ho és.

Discrepo de la discrepància en la seva incompatibilitat entre tendresa i contundència. Jo crec que els mossos han de ser humans, però no han de ser tendres. La seva funció és de seguretat –de seguretat–, per tant, han de ser contundents, han de treballar pel compliment de la llei. I, sincerament, la seva afirmació de la conselleria de la tendresa, la veritat em fa una mica de pena.

I respecte a l'actuació de la policia local. Home, el que no ha dit és si era conegut pels Mossos la celebració d'aquest concert alternatiu, però el que sí que hi ha dit és que no hi haurien més festes alternatives a partir d'ara que no tinguessin els dispositius més pensats, els dispositius de seguretat més pensats. Per tant, ja m'ha contestat.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyora diputada. El Grup socialista vol fer ús de la paraula? No. Esquerra Republicana, el representant d'Esquerra Republicana? El portaveu del Partit Popular? Té la paraula.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyora consellera, jo quan li he parlat abans de l'autocrítica o del suport que tenia dels grups que donen suport al Govern, ho feia perquè veiem amb preocupació determinades declaracions. És a dir, en aquesta compareixença jo he tingut molt clar quina és la seva visió i què és el que vostè pensa, no?, i li he de dir que, amb les discrepàncies lògiques, bona part del que vostè ha dit ho podem compartir des del nostre Grup Parlamentari. Vostè també coneix quina és l'opinió del Partit Popular de Catalunya amb relació a totes aquestes qüestions, no? Jo crec que en ser tants no tenen clar, no tenim clar què és el que pensa el Govern.

Avui hem sentit què pensa la consellera d'Interior. Però és que aquest matí el senyor Bargalló, conseller primer del Govern de la Generalitat, ha dit textualment en un mitjà de comunicació d'abast estatal, nacional, com vulguin, no? –a Antena 3 Televisió, per ser concret–, que l'enfrontament dels Mossos a Berga i els ciutadans té el seu origen en el desplegament de la policia catalana, que no es va fer adequadament, que la forma d'actuar no fos la mateixa que l'anterior policia, la Guàrdia Civil, i que «segurament –i estic citant paraules textuais del conseller primer–, segurament van entrar amb una actitud més repressiva, fent més controls policials o actuacions a les quals a Berga no estaven acostumats.»

Si lliguem aquesta declaració del conseller primer amb la reclamació del portaveu d'Esquerra Republicana al Parlament –cito textualment–, on li demanen a vostè «un canvi d'actuació de la policia autonòmica», ha d'entendre que estiguem certament preocupats. Si el conseller primer identifica el problema a Berga com que la policia de la Generalitat fa més controls, fa més actuacions i els partits que li donen suport a vostè –no el seu, els altres dos que li donen suport– demanen un canvi d'actuació de la policia, on anem a parar?

És aquesta la pregunta que nosaltres volem saber. Si és la seva posició, la que ha expressat avui, la del Govern o, com a dit el conseller en cap, s'ha de modificar l'actuació de la policia autonòmica.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor diputat. Per part del Grup d'Iniciativa, el senyor Boada demana la paraula.

El Sr. Boada i Masoliver

Sí, gràcies. Molt breument, per mostrar que l'actitud del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa és de suport a la consellera d'Interior i, en concret, al que fa referència als fets de Berga, el total suport, perquè en quedi constància, i no només llegeixin els titulars, com ens té acostumat també el senyor Sirera.

El vicepresident

Molt bé. Gràcies, senyor diputat.

Si no hi ha res més, la senyora consellera té la paraula.

La consellera d'Interior

Bé, moltíssimes gràcies, novament, per les seves qüestions.

La responsable en temes de seguretat del Govern és la consellera d'Interior. Per tant, a més, públicament també..., vostè –com tothom, eh?, això de l'estratègia política té aquestes coses– porta el retall que més li convé, però després del Consell Executiu que es va celebrar el dimarts següent al diumenge de Corpus, el mateix conseller en cap i el conseller portaveu van parlar de l'anàlisi que s'havien fet d'aquests fets en el Consell Executiu i van referir-los a tots vostès en el que es digués en aquesta compareixença d'avui. Per tant, està parlant el Govern de Catalunya des d'aquesta taula, senyor Sirera, sense cap mena de dubte.

Algunes de les coses que ha dit la senyora de Gispert, de veritat, no les contestaré, entre altres coses perquè em sembla com quasi bé impossible que les digui ella.

Les dues que sí que tinc interès en contestar, i només contestaré aquestes dues –les altres, ja li ho dic, em sap molt de greu que les digui vostè–, són el fet que jo digui que cada cosa que passa en matèria de seguretat ha de fer més amatent a la policia, em sembla un senyal de rigor, no pas de fracàs, de rigor, i per tant, això, en la professió de ser policia, i en qualsevol altre professió, en qualsevol altra professió. I per molt bé que s'hagi fet un projecte arquitectònic, si en un moment determinat s'ha detectat que s'han produït unes humitats no sé on, vol dir que en el proper projecte que es faci es mirarà a veure què passa amb aquella etiologia de les humitats.

Jo no he dit, per tant, això que vostè vol posar en boca meva i que jo no he dit, que és que els efectius no eren suficients.

I l'altra cosa que em sap molt de greu és que després de totes les explicacions i d'aquest debat, que a mi em sembla serè, com correspon en l'àmbit parlamentari, amb els representants elegits pel poble en la cambra, pluralitat democràtica, en la compareixença per un fet tan greu, en el qual va morir una persona, em sembla gravíssim que després de totes les explicacions, que després fins i tot de l'explicació de les diligències complementàries, que és una cosa nova, de fa molt poques hores, i per tant que els he donat una informació que no tenia ningú, vostè no només s'hagi enrocat amb els vuit minuts, sinó que hagi tornat a l'afirmació que només a hores d'ara mantenen els grups radicals, minoritaris de Berga, que acostumen a tenir una actitud absolutament enfrontada amb la policia de la Generalitat, per dir que què passava, que vam estar més de mitja hora per arribar. I, per tant, de tot el debat que hem fet, vostè ha acabat dient: «Van trigar mitja hora». Això vol dir que hem estat, quan parlàvem, parlant amb la paret, i és una de les coses que em sap greu.

Ara bé, afortunadament, les actes es fan, queden enregistrades i tothom sap el que he dit. La meva intervenció està escrita, està a disposició de tothom qui la vulgui. Em sembla que les proves que hem aportat aquí han estat proves, demostracions. Jo he dit, tot això que els he dit respecte als fets, està documentat. Tot això que els he dit respecte les trucades, està gravat.

Per tant, és clar, negar-se a l'obvietat és única i exclusivament enrocar-se en una estratègia, entenc jo, partidista, que en matèria de seguretat i venint de vostè novament li dic que no ho entenc.

Malgrat tot, com que a mi em sembla que en l'àmbit parlamentari s'ha de ser cortès, li agraeixo novament les seves intervencions i allò que se'n desprengui d'aquest debat que hem tingut entre tots, tan de bo que serveixi perquè a partir d'avui tinguem tots més clara la dificultat de conservar la coherència quan es produeixen problemes greus com el que s'ha produït a Berga.

Moltíssimes gràcies, i molt bona tarda.

El vicepresident

Gràcies, senyora consellera.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...